

Arrest

nr. 285 087 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/ Box1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van X.X. (eerste verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Fushë Krujë (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. U woonde in Fushe Krujë met uw ouders, X.L. (...) (O.V. (...)) en F.M. (...) (O.V. (...)), uw zussen L. (...) en M. (...) en uw broer O. (...). In november 2016 diende uw vader naar de gevangenis te gaan wegens huiselijk geweld en het bezit van cannabis. Sinds u zich kan herinneren gebruikte uw vader thuis geweld tegen uw moeder en soms ook tegen u en uw zussen en broers wanneer hij dronken was. Wanneer u in het 9e leerjaar zat en uw vader in de gevangenis verbleef, begon u samen met heel uw klas

te roken. Eerst gewone sigaretten, maar later ook wiet. Op 14 september 2019, wanneer u zeventien werd, ging u uit met enkele vrienden van de school. Deze vrienden namen ook anderen mee die ouder waren dan jullie, met name E.C. (...), A.B. (...) en A.S. (...). Die avond werd u onder druk gezet om cocaïne te nemen. U was E.C. (...) al eerder tegengekomen wanneer u uw vader ging bezoeken in de gevangenis. Op die momenten flirtte hij met u, vroeg hij om een koffie te gaan drinken en gaf hij zijn telefoonnummer. U ging hier niet op in. U wist op dat moment zijn naam ook niet. Later vertelde uw vader dat hij in een conflict was verwikkeld met de familie C. (...). Na dit feest ontving u vaak telefoontjes van F.L. (...), A.B. (...), A.S. (...) en E.C. (...). U veranderde vaak van nummer, maar zij kwamen hier steeds opnieuw achter. Zij vroegen u om mee uit te gaan en indien u dit niet zou doen, zouden zij uw zus L. (...) iets aandoen of haar meenemen, waardoor u gedwongen werd met hen uit te gaan. U had ook nood aan cocaïne en wanneer u uitging gaven E.C. (...) en A.S. (...) u dit. Hierna maakten zij misbruik van u op seksueel vlak. Zij hadden eveneens problemen ondervonden met uw vader, waardoor zij wraak wouden nemen op u. Op 9 november 2019 werd u opgebeld door S.C. (...), de neef van E.C. (...), waarbij hij u zei dat zij een dringende zaak hadden. Zij bedreigden u met het leven van uw zussen en broer. Omdat u niet naar buiten mocht van uw moeder, maakte u ruzie met haar en vertrok u naar hen. U werd naar Kamëz, Tirana gestuurd. U kreeg hier cocaïne en u werd gedwongen om u te prostitueren. Intussen ging uw moeder aangifte doen van uw verdwijning bij de politie van Fushë Krujë en Krujë, maar zij werd hier niet geholpen omdat uw belagers bevriend waren met de politie en de politie makkelijk omgekocht wordt. Op 16 november 2019 werd u vlak bij uw huis afgezet door A.B. (...) en F.L. (...) zodat u uw paspoort kon ophalen. Zij waren immers van plan u naar Griekenland te brengen omdat u daar mee zou verdienen. U verklaarde tegen uw moeder dat u was uitgegaan. Uw moeder wou u niet opnieuw de deur uit laten gaan en verstopte uw paspoort. Zij belde eveneens de politie van Krujë die langs kwamen om uw verklaring op te nemen. U zei hen dat u gewoon met vrienden was uitgegaan. De agenten zeiden tegen uw moeder dat u uw eigen leven mocht leiden. Eén van de agenten was u reeds eerder met E.C. (...) tegengekomen wanneer die u had tegengehouden en tegen E.C. (...) had gezegd dat u gezocht werd en hij een andere weg diende te nemen. Een dag nadat u was thuisgekomen, werd u opgebeld en zeiden uw belagers dat u veel te lang thuis had verbleven. U zei dat u uw paspoort niet kon vinden. Uw belagers zeiden dat u naar de beek diende te komen en zij een ander paspoort voor u zouden maken. Op 17 november 2019 verliet u samen het huis met L. (...) om jullie vader te bezoeken. Wanneer jullie terugkeerden naar huis riep A.S. (...), die in het gezelschap was van A.M. (...), u. U ging naar hem en L. (...) achtervolgde u. Samen gingen jullie naar een bar die niet open was voor het publiek. Uw zus werd daar gehouden, terwijl u drugs diende te gaan ophalen in Tirana. Omdat u een meisje was, zou u immers niet worden tegengehouden door de politie. U herinnert zich niet meer veel van die nacht, maar om middernacht werd u samen met uw zus in een wagen geplaast. Jullie werden terug naar huis gebracht omdat uw moeder heel veel klachten had ingediend. Hierdoor was iedereen naar jullie op zoek. Bij het verlaten van Krujë kwamen jullie een politiepatrouille tegen die door uw belagers begroet werden als vrienden. Een van de agenten zei dat ze jullie naar huis moesten brengen, maar via een andere weg omdat er een patrouille van Durrës in de buurt was. Jullie keerden terug naar huis en op 18 november 2019 deed L. (...) een aangifte bij de politie waarbij zij verklaarde dat zij mensen drugs had zien nemen en dat u tegen uw wil werd meegenomen. Niemand hield echter rekening met haar verklaringen omdat zij minderjarig was. Terug thuis werd u de volgende ochtend opnieuw opgebeld door hen via Instagram. Ze zeiden dat u naar een waterbron in de buurt moest gaan. Daar werd u door hen opnieuw meegenomen. Op 19 november 2019 bracht E.C. (...) u naar de politie van Krujë nadat hij hiertoe een telefoontje had ontvangen. U vernam later dat uw moeder een bericht had gestuurd naar de politiechef van Krujë dat als haar dochter tegen morgen niet thuis zou zijn, zij naar SPAK (Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion of Speciale Anticorruptie structuur) in Tirana zou stappen. Er werd u gezegd dat u niets mocht zeggen over wat u gehoord had of dat zij anders iets aan uw familie zouden aandoen. U ging naar het politiecommissariaat waar u verhoord werd. U was niet in staat om iets te zeggen en u had veel angst. U verklaarde dat u vrijwillig drugs gebruikte en u vroeg om naar een rehabilitatiecentrum gebracht te worden. De psychologe die bij het verhoor aanwezig was, was een nicht langs vaderskant van A.M. (...). U gaf aan dat u haar er niet bij wou hebben, want u vreesde dat als u iets zou zeggen in het nadeel van uw belagers, u gedood zou worden. De politieofficier zei dat er geen andere psycholoog ter beschikking was. Uit onderzoeken bleek dat u drugs had gebruikt, dus u kreeg van alles de schuld. Op 24 november 2019 werd u naar een rehabilitatiecentrum in Vlorë (Albanië) gebracht dat door de politiecommissaris voor u geregeld was. Op 12 februari 2020 werd u door uw vader, die net was vrijgelaten, opgehaald in het centrum. U vertelde hem geleidelijk aan wat er echt gebeurd was. Nadat u het centrum had verlaten, ontving u berichten van E.C. (...) op uw Instagramaccount waarin stond dat de taak nog niet afgerond was. Hoewel u een nieuw nummer had, werd u ook door de andere leden van de bende opgebeld. Uw vader zette u aan om opnieuw een aangifte te doen. Op 9 juli 2020 deed u een aangifte bij de politie van Durrës samen met uw vader en L. (...) die eveneens een eigen verklaring aflegde. U ging naar Durrës omdat de politie jullie daar niet kende en geen banden had met jullie belagers. U deed een aangifte tegen E.C. (...), A.S. (...), A.M. (...),

A.B. (...), F.L. (...) en L.S. (...). U vermeldde alle plekken waar u misbruikt werd en welke bedreigingen zij tegen u hadden geuit. Bij deze verklaringen was ook een agent uit Krujë aanwezig. E.C. (...), A.S. (...), F.L. (...) en L.S. (...) werden gearresteerd, terwijl A.B. (...) en A.M. (...) werden gezocht. Op 12 juli 2020 gingen u, uw vader en L. (...) opnieuw naar de politie van Durrës waar er een confrontatie plaatsvond met uw belagers omdat jullie verklaringen niet gelijk liepen. Diezelfde dag kwamen bij uw moeder een aantal familieleden van de gearresteerden langs die haar bedreigden en geld aanboden zodat jullie de aangifte zouden intrekken. Na afloop van de confrontatie in Durrës keerden jullie terug naar huis. Onderweg raakten jullie betrokken bij een verkeersongeval. Uw zus had verwondingen en diende voor verzorging naar het ziekenhuis te gaan. Uw moeder belde uw vader om te zeggen dat het huis in brand stond. Jullie vertrokken uit het ziekenhuis. U vernam later dat het om explosieven ging en dat uw moeder de politie van Krujë had gebeld, maar aan het lijntje werd gehouden doordat ze haar vragen stelden over wat er geplaatst werd. Uw vader contacteerde intussen de agent van Durrës. Er werd politie, zowel de speciale eenheden uit Tirana als de politie van Krujë, naar jullie woning gestuurd om vaststellingen te doen. Er was een fout gemaakt bij de plaatsing van de springstof, waardoor die niet tot ontploffing was gekomen. Een dag later, op 13 juli 2020, werd er brand gesticht op jullie gronden. Er kwam een sociaal-assistent langs van de gemeente Fushë Krujë aan wie jullie aangaven dat jullie niet meer of toch tijdelijk niet meer in jullie woning konden blijven. Zij vond een centrum waar jullie eenentwintig dagen verbleven. Uw vader bleef echter uit eigen keuze thuis. Intussen werd vastgesteld door de politie dat A.B. (...) de springstof had geplaatst. Na 21 dagen dienden jullie het opvangcentrum te verlaten en werd er voorgesteld om jullie apart op te vangen. Jullie ouders besloten jullie echter opnieuw naar huis te brengen. Jullie kregen vervolgens politiebescherming. Uw belagers werden na uw aangifte in beschuldiging gesteld door het parket van Krujë en in augustus 2020 volgde een eerste zitting waarbij u aanwezig was om uw verklaringen te bevestigen. Bij de start van het schooljaar wouden uw zussen en broer niet meer naar school in Fushë Krujë omdat alles publiek was geworden. Daarom besloten jullie om te verhuizen naar Tirana voor een nieuwe start. Op 1 oktober 2020 verhuisden jullie. Tot april 2021 ging het goed, maar dan kwam u te weten dat uw belagers, buiten A.B. (...) en F.L. (...), werden vrijgelaten uit de gevangenis. Hoewel uw belagers na uw aangifte in beschuldiging werden gesteld door het parket van Krujë, waren zij nog niet veroordeeld. U kreeg vreemde telefoons en veranderde van nummer, maar dit bleef doorgaan. Op 31 mei 2021 keerde u terug van school wanneer er een wagen vlak bij u stopte. U werd aangesproken door een meisje dat zich voordeed als advocate. Ook E.C. (...) en een andere onbekende man zaten in de wagen. Zij wouden graag met u spreken zodat u afstand zou doen van uw aangifte. U weigerde, maar zij bleven u achtervolgen en sneden u de pas af. Zij zeiden dat zij u gewoon wouden spreken en u stemde u in. U stapte in de wagen en zo'n twee kilometer verder, net voor een rivier, stopten zij de wagen. Het meisje ging weg en u bleef achter met E.C. (...) en de onbekende persoon. Zij begonnen u te pesten en dwongen u om cocaïne te gebruiken. Zij hadden wapens bij en u werd door hen verkracht. De onbekende persoon toonde u op zijn telefoon beelden van uw ouders die hun grond in Fushë Krujë aan het bewerken waren. Zij zeiden dat u uw aangifte moest intrekken of dat u zij u daar anders zouden vermoorden. U zei dat u uw aangifte zou intrekken en dat u op de zitting in juli zou verklaren dat u alles verzonnen had. U ging naar huis en sinds die dag verliet u uw woning niet meer. Begin juli 2021 stelde u vast dat u zwanger was. U vroeg uw moeder geld om medicatie te kunnen kopen om de zwangerschap te kunnen onderbreken. Wanneer u dan begin juli 2021 toch buitenkwam, werd u na een kwartier al aangesproken door een onbekende motorrijder. Hij zei dat u naar de geplande zitting diende te gaan en dat uw aangifte diende in te trekken. U werd tussendoor ook nog opgebeld door verschillende nummers. Uw zussen waren hierbij aanwezig, maar u smeekte hen niets tegen jullie ouders te zeggen. U ging voor het incident met de motorrijder en de telefoons naar de politie van Tirana, maar daar werd u niet geholpen. Eén dag voor de zitting werd u opgebeld, maar nam uw moeder op omdat u onder de douche stond. Een meisje sprak een uur lang met uw moeder aan de telefoon, waarbij uw moeder bedreigd werd dat zij u niet toeliet om haar aangifte in te trekken en dat dit gevolgen zou hebben. Na dit gesprek kwamen jullie samen en besloten jullie om Albanië te verlaten. U ging niet naar de zitting. Op 24 juli 2021 reisden u, uw ouders, zussen en broer met de bus naar België. Bij uw vertrek zaten A.B. (...) en F.L. (...) nog steeds in de gevangenis. Op 27 juli 2021 kwamen jullie toe in België. U diende op 27 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. U ging in België naar een psycholoog, maar u zette dit stop zo'n twee à drie weken voor uw eerste persoonlijk onderhoud omdat u hier ook naar school gaat en begon te werken. Uw vader gebruikte in het opvangcentrum psychisch geweld tegen jullie en hij probeerde fysiek geweld tegen jullie te gebruiken. Hij werd eerst overgeplaatst naar een andere kamer en vervolgens naar een ander opvangcentrum. U vreest bij een terugkeer naar Albanië opnieuw door uw belagers te worden meegenomen en verkocht te worden.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort en uw originele identiteitskaart.

Op 26 november 2021 werd er door het Commissariaat-generaal een verzoek om inlichtingen gestuurd waarop uw advocaat op 24 december 2021 volgende documenten neerlegde: een begeleidende brief van uw advocaat waarin zij uw problemen schetst en vraagt om alsnog een persoonlijk onderhoud te laten

plaatsvinden, een chronologie van de feiten opgesteld door u en uw familie; een Belgisch psychologisch attest betreffende u; kopieën van volgende documenten: een proces-verbaal d.d. 22 november 2019, van het parket van Krujë met uw verklaringen; een proces-verbaal d.d. 8 juli 2020 van het parket van Krujë met uw verklaringen; een vraag de procureur tot het nemen van veiligheidsmaatregelen, d.d. 13 juli 2020 en de uitspraak van de rechter ter goedkeuring van veiligheidsmaatregelen d.d. 31 juli 2020.

U bent verder in het bezit van een USB-stick met volgende inhoud: enkele van de hierboven opgelijste documenten; een attest waaruit blijkt dat er een onderzoek werd gestart wegens onder andere het aanzetten tot prostitutie en de productie en het verkoop van drugs; een kopie van een brief van het politiecommissariaat van Krujë, september 2020, aan de gemeente Krujë betreffende politiebescherming voor uw familie; een beslissing van 21 juli 2020 van de districtsrechtbank van Krujë waarbij de aanhouding van uw belagers werd gevalideerd; een kopie van een brief van gemeente Fushë Krujë, d.d. 29 september 2020, waarmee uw familie zich kan aanmelden bij het politiecommissariaat nummer 11 in Tirana na verhuis naar Tirana; een kopie van een toestemming, d.d. 28 oktober 2020, ondertekend door uw vader voor het verkrijgen van psychosociale, juridische en andere hulp voor uw gezin van het Nationaal Centrum voor de bescherming van kinderen en jongeren tegen seksueel geweld; een samenwerkingsakkoord d.d. 28 oktober 2020 in dit verband; een gebrekkige vertaling van aanvragen van de procureur d.d. 13 en 22 juli 2020 aangaande maatregelen tegen uw belagers; een gebrekkige vertaling van een overzicht van de steunmaatregelen die jullie geboden werden en een vertaling van een huurcontract op naam van uw moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legde op het Commissariaat-generaal een attest neer van uw psycholoog van 24 september 2021 waarin wordt gesteld dat u lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom waarbij uw symptomen worden opgesomd. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u pas sinds 7 september 2021 bij deze psycholoog in behandeling bent en dat in dit attest op geen enkele manier uiteengezet wordt hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Voorts stelt de psycholoog dat u op het moment dat het attest werd opgesteld niet in de mogelijkheid was om over uw traumatische ervaring te vertellen. Er dient verder vastgesteld te worden dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 4 maart 2022 verklaarde dat u op dat moment al twee of drie weken niet meer naar de psycholoog ging omdat het door uw andere activiteiten moeilijk was om dit te blijven doen (CGVS I, p. 2-3). Dit stuk d.d. 24.9.2021 is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u actueel niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Voorts blijkt uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een vrouwelijk medewerker en een vrouwelijke tolk wenst (vragenlijst CGVS, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een vrouwelijke medewerker en een vrouwelijke tolk toegewezen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verliet Albanië ten gevolge van uw problemen met E.C. (...), A.B. (...), A.S. (...), F.L. (...), L.S. (...) en A.M. (...), die u bedreigden om uw klacht ten aanzien van hen wegens seksueel misbruik in de periode september-november 2019 in te trekken. U vreest bij een terugkeer naar Albanië opnieuw in handen te vallen van uw belagers (CGVS II, p. 26).

Allereerst heeft u uw bewering dat uw problemen het gevolg zijn van de problemen die uw vader met E.C. (...) (CGVS II, p. 4) niet aannemelijk gemaakt. Zo is het opmerkelijk dat u over dit conflict tussen uw vader en E.C. (...) geen informatie kon verstrekken. U verklaarde enkel dat uw vader u voor hij naar de gevangenis ging, had verteld dat hij verwickeld was in een conflict met de familie C. (...). Verdere informatie over de reden van dit conflict of over de betrokkenen, kon u niet geven (CGVS I, p. 11). U gaf hierbij aan dat u zich niet echt wilde bezighouden met de dingen van uw vader en dat wanneer u hem ernaar vroeg, hij u antwoordde dat u zich diende bezig te houden met uw eigen zaken (CGVS I, p.

11/CGVS II, p. 3). U vroeg geen informatie aan uw moeder omdat u niet zo nieuwsgierig bent en u al genoeg problemen had (CGVS II, p. 3). Hoewel u aanhaalde dat uw vader voor huiselijk geweld en cannabis werd veroordeeld, kon u hier evenmin iets meer over zeggen (CGVS I, p. 10). Dat u bijzonder weinig duiding kan geven over elementen die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees ondermijnt uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Uw vader beweerde dat zijn problemen met E.C. (...) te maken hebben met de drugszaken van E. (...). Omdat uw vader niet inging op een verzoek van E. (...), werd hij bedreigd, werd hij op 13 november 2016 aangehouden op verdenking van drugsbezit (er werden uw vader door de politie drugs getoond die thuis zouden gevonden zijn, maar uw vader weet niet van waar de drugs kwamen) en werd hij tot een celstraf van 3 jaar veroordeeld wegens drugsbezit (CGVS L. (...) I, p. 5-7 en p. 12). Ook uw moeder erkent dat uw vader voor drugsfeiten veroordeeld werd (CGVS M. (...) I, p. 11). Dit vonnis, dat kadert binnen de problemen van uw vader met E.C. (...), wordt evenwel door uw ouders niet neergelegd (CGVS M. (...) I, p. 11 / CGVS L. (...) II, p. 2). Uw vader verklaarde dat hij dit vonnis niet kon bekomen omdat hij daarvoor persoonlijk aanwezig moest zijn of een volmacht diende te geven aan zijn advocaat, waarvoor hij ook persoonlijk aanwezig diende te zijn (CGVS L. (...) II, p. 2). Gelet dat uw vader volgens zijn verklaringen reeds een beroep heeft aangetekend tegen dit vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg bij het Hof van Beroep in Tirana dat het vonnis van eerste aanleg uiteindelijk bevestigde en dat het arrest van het Hof in Tirana nu het voorwerp is van een beroep bij het Hooggerechtshof kan er evenwel in alle redelijkheid van uitgegaan worden dat uw vader of op zijn minst zijn advocaat reeds in het bezit is van het vonnis van eerste aanleg of op zijn minst een kopie ervan (CGVS L. (...) I, p. 13). Uw ouders leggen trouwens evenmin enig begin van bewijs neer van de door uw vader beweerde beroepsprocedures. Daarenboven verklaarde uw moeder dat de politie op 13 november 2016 kwam nadat zij hen gebeld had omdat uw vader haar achterna zat, de woning vernielde en dreigde haar te vermoorden (CGVS M. (...) I, p. 11).

Aldus wordt de bewering van uw vader dat hij er in 2016 werd ingeluisd door E.C. (...) en de politie van Krujë niet aannemelijk gemaakt, waardoor evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat uw problemen uit 2019 een gevolg zijn van de problemen die uw vader eerder zou hebben gekend met E.C. (...).

Verder dient te worden gewezen op een aantal fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen die u op 8 juli 2020 aflegde bij het parket van Krujë – waarvan u het proces-verbaal neerlegde op het Commissariaat-generaal - over de aanleiding en verloop van de gebeurtenissen van november 2019. U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat u op 14 september 2019 kennis maakte met E.C. (...), A.B. (...) en A.S. (...), en later ook F.L. (...), die u hierna lastigvielen, u dwongen met hen uit te gaan, drugs te nemen en seksuele betrekkingen te hebben (CGVS I, p. 7, p. 10-12 / CGVS II, p. 4). U voegde hier aan toe dat u vervolgens op 9 november 2019 opgebeld werd door S.C. (...) om naar een bar te gaan omdat zij een dringende zaak voor u hadden. U lokte een ruzie uit met uw moeder waarop u het huis verliet en u naar de bar ging. U werd hierop naar Kamez gestuurd waar u misbruikt werd en als prostitué diende te werken (CGVS I, p. 7, 12). Uit het proces-verbaal van 8 juli 2020 blijkt echter dat u op 9 november 2019 na een ruzie met uw moeder de woning verliet en naar een bar ging waar u J.C. (...) ontmoette. U vertelde hem uw problemen en zei dat u thuis wou vertrekken, waarop hij enkele telefoontjes pleegde. Twee uur later kwam A.B. (...), waarvan u verklaarde dat u hem niet kende, met twee onbekenden de bar binnen en maakte u kennis. U reed met hen naar Kamëz en ontmoette voor de eerste keer F.L. (...). U was de hele tijd in het gezelschap van A.B. (...) die u prostitueerde. In dit proces-verbaal maakte u geen enkele melding over het voor het CGVS beweerde telefoontje van S.C. (...), noch over de bedreigingen die u al enkele weken zou ontvangen hebben. Voorts verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u na Kamëz terug naar huis werd gebracht omdat u van uw belagers uw paspoort diende op te halen en onmiddellijk diende terug te keren. U werd door uw belagers later opgebeld en gezegd dat u naar de beek diende te komen (CGVS I, p. 13). In het proces-verbaal van 8 juli 2020 vermeldde u dat E.C. (...) naar A.B. (...) belde en hem zei dat hij u terug naar huis diende te brengen omdat u jong was en voor last zou zorgen, waarop A.B. (...) en F.L. (...) u naar huis brachten. U vermeldde hier niets over een paspoort. Verder verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u op 17 november 2019 samen met uw zus L. (...) naar uw vader ging in de gevangenis en dat na jullie bezoek, jullie onderweg A.S. (...) en A.M. (...) tegenkwamen. L. (...) achtervolgde u en samen gingen jullie naar een bar. Vervolgens verklaarde u dat E.C. (...) u meenam naar Tirana terwijl uw zus achterbleef. Nadat jullie terugkeerden, pikten jullie L. (...) op en keerden jullie (u, uw zus, E.C. (...) en A.M. (...)) naar huis. U voegde hier aan toe dat jullie onderweg werden tegengehouden door een politiepatrouille waarbij de politie zei dat ze jullie naar huis dienden te brengen (CGVS II, p. 8-9). In het proces-verbaal verklaarde u echter dat u op 18 november 2019 een bericht kreeg over de beschikbaarheid van drugs in een hotel. L. (...) ging hier mee naartoe en nadat u drugs had gebruikt gingen u en L. (...) naar Krujë. Jullie gingen vervolgens op zoek naar A.S. (...) voor

drugs, maar hij had er geen voor u. U contacteerde hierop A.M. (...) die u en uw zus kwam ophalen. U bracht de rest van de dag door in het gezelschap van A.M. (...) en uw zus. U wou dat uw zus naar huis ging, maar zij wou blijven. U verliet uw zus enkel wanneer u samen met A.M. (...) cocaïne ging zoeken. Jullie keerden om middernacht terug naar huis. U schetste in dit proces-verbaal aldus een ander verloop van 18 november 2019 en u maakte in dit procesverbaal helemaal geen gewag van een politiecontrole. Vervolgens verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u, de dag nadat u en L. (...) samen waren verdwenen, werd opgebeld via Instagram en u naar de beek diende te gaan en met uw belagers diende mee te gaan. U verklaarde door hen te zijn vastgehouden tot 19 november 2019 wanneer zij u afzetten aan het politiecommissariaat van Krujë. Dit gebeurde nadat E.C. (...) in uw gezelschap een telefoon kreeg (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 7). In het proces-verbaal van 8 juli 2020 verklaarde u dat u, de dag nadat L. (...) met u was meegegaan, op 19 november 2019, naar een bar ging waar u A.M. (...) ontmoette en jullie langsgingen bij L.O. (...). U bleef daar slapen. Ook de volgende twee dagen bracht u met hen door. Op 21 november 2019 sliep u in een wagen van één van zijn vrienden. Wanneer u wakker werd op 22 november 2019 zat u in de wagen met A.M. (...) en een persoon genaamd Lo. (...) en zei A.M. (...) dat hij u bij het politiecommissariaat zou afzetten omdat u te veel problemen creëerde.

U biedt het CGVS aldus geen zicht op de ware toedracht van de beweerde problemen in november 2019. Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat gevraagd of er in dit proces-verbaal van 8 juli 2020 staat wat u verklaarde, u stelde dat u dacht van wel, maar dat er enkele data verkeerd genoteerd staan en dat er vermeld staat dat uit vrije wil drugs had genomen (CGVS II, p. 15-16). Zowel u als uw vader ondertekende dit procesverbaal. Het is voorts bevreemdend dat hoewel u en uw ouders steeds opnieuw naar E.C. (...) verwezen en u ook verklaarde dat hij u in november 2019 misbruikte en hij u een aantal keer meenam (CGVS I, p. 12 / CGVS II, p. 5, 7, 8, 9), dit evenwel niet blijkt uit de door u neergelegde documenten ter zake. In het procesverbaal van 8 juli 2020 wordt enkel zijdelings naar hem verwezen. In de vraag van het parket van Krujë om veiligheidsmaatregelen uit te vaardigen tegen de verdachten in uw zaak, d.d. 13 juli 2020, blijkt dat u overtuigd was dat E.C. (...) A.B. (...) aanstuurde in zijn acties met u en dat hij u wou uitbuiten en naar het buitenland sturen. U leidde dit af uit telefoongesprekken die E.C. (...) en A.B. (...) hadden. U verwijst echter niet naar een eerder conflict tussen uw vader en E.C. (...) noch naar misbruik door E. (...) zelf in november 2019.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de door u voorgehouden omstandigheden van de problemen die u kende in november 2019.

Hoe dan ook maakte u niet aannemelijk dat u voor de door u aangehaalde problemen, met name met uw belagers die u in november 2019 hebben uitgebuit en misbruikt, u en uw gezin bedreigden en u opnieuw misbruikten in mei 2021 (CGVS I, p. 7-10) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In dit kader haalden zowel u als uw ouders meerdere keren aan dat uw belagers (en in hoofdzaak E.C. (...)) banden hebben met de autoriteiten en dat de autoriteiten niet of onvoldoende optraden tegen uw belagers (CGVS I, p. 7, 12 / CGVS II, p. 7, 9 / CGVS M. (...) I, p. 8, 10 / CGVS M. (...) III, p. 7 / CGVS L. (...) I, p. 5, 6, 8 / CGVS L. (...) II, p. 3, 4, 7). In dit kader dient evenwel vastgesteld te worden dat, hoewel er niet betwist wordt dat u als minderjarige het slachtoffer werd van ernstige feiten, er doorheen de verklaringen van u en uw ouders er wederom tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en incoherenties werden opgemerkt die twijfels doen rijzen bij het door jullie beweerde gebrekkige optreden van de Albanese autoriteiten ten gevolge van enige beïnvloeding door uw belagers.

Vooreerst dienen er vraagtekens geplaatst te worden bij de door jullie beweerde banden van uw belagers met de autoriteiten. Zo konden u noch uw moeder aangeven wie uw belagers bij de autoriteiten kenden (CGVS II, p. 24 / CGSV M. (...), p. 16). Uw vader verwees naar verschillende familieleden van E.C. (...) die een functie bij de autoriteiten hebben/hadden, zoals zijn vader die secretaris is van de gemeente Nikël, een burgemeester A.B. (...) en een neef die volksvertegenwoordiger is en beweerde hij dat niemand van deze bende in de gevangenis belandt (CGVS L. (...) I, p. 6). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat uw vader even later zelf aangaf dat een oom van E. (...) in de gevangenis zat na het plaatsen van explosieven (CGVS L. (...), p. 7). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat op het moment dat u met E.C. (...) problemen kende, er reeds een rechtszaak tegen hem liep en hij ook al veroordeeld werd in het verleden voor gelijkaardige zaken (CGVS M. (...) I, p. 13 / CGVS M. (...) III, p. 14). Hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds tegen E.C. (...) en eventuele familieleden hebben opgetreden. Voorts verklaarde uw vader dat u in mei 2020 via Instagram een bericht kreeg van A.M. (...) die zei dat het goed was dat u niets verteld had en hij 5.000 euro aan de procureur had gegeven om hem vrij te laten (CGVS L. (...) II, p. 11). U daarentegen vermeldde dit bericht van A.M. (...) niet, maar verwees enkel naar berichten die u van E.C. (...) in die periode had gekregen via uw Instagramaccount (CGVS II, p. 13-14). Ook in uw proces-verbaal vernoemt u dit specifiek bericht niet. Opnieuw dient vastgesteld te worden jullie verklaringen hierover danig verschillen. Bovendien heeft uw vader, hoewel hij beweerde dat uw zus L. (...) een screenshot had van dit bericht (CGVS L. (...) II, p. 11), dit stuk vooralsnog – hoewel

de termijn reeds geruime tijd is verstreken – niet voorgelegd noch heeft hij een plausibele verklaring meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven.

Verder heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat de Albanese autoriteiten ten aanzien van u gebrekkig hebben opgetreden. U verklaarde aangaande de gebeurtenissen van november 2019 dat uw moeder u had gezegd dat zij naar aanleiding van uw verdwijning van 9 november 2019 verschillende keren naar de politie van Fushë Krujë en Krujë ging om aangifte te doen. Zij kreeg echter te horen dat zij zelf naar u op zoek moest en u naar het politiecommissariaat moest brengen. U voegde hier aan toe dat de politie echter goed genoeg wist waar u was omdat het hun vrienden waren (CGVS I, p. 12-13). Er dient evenwel aangestipt te worden dat zowel uit uw verklaringen als de verklaringen van uw vader blijkt dat de politie tijdens uw verdwijningen in november 2019 wel degelijk stappen ondernam. Immers u en uw vader verklaarden meerdere malen dat de politie tijdens uw verdwijningen naar u op zoek was (CGVS I, p. 7, 13 / CGVS L. (...) I, p. 8 / CGVS II, p. 4). Bovendien is het bevreemdend dat u en uw moeder uiteenlopende verklaringen aflegden over wat politieagenten tijdens hun bezoek op 16 november 2019 tegen jullie zeiden. Zo verklaarde u dat de politie tegen uw moeder zei dat u jong was en zij u met rust diende te laten en ze u uw eigen leven moest laten leiden (CGVS II, p. 5). Uw moeder daarentegen verklaarde dat de politie gewoon een verklaring afnam en dat als dit nog eens zou voorvallen, u naar een rehabilitatiecentrum zou gaan (CGVS M. (...) III, p. 5).

Voorts verklaarde u in de ochtend van 19 november 2019 door uw belagers naar het politiecommissariaat van Krujë te zijn gebracht omdat uw moeder een bericht had gestuurd naar een politieofficier dat zij verder hulp zou gaan vragen bij de politie in Tirana, waarmee u insinueerde dat de politie uw belagers hiervan op de hoogte had gebracht (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 7). Waar u te kennen geeft dat u naar het politiecommissariaat werd gebracht nadat er gebeld werd tussen E.C. (...), A.B. (...) en de politie (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 7), moet herhaald worden dat u in het proces-verbaal van 8 juli 2020 verklaarde dat A.M. (...) diegene was die, zonder tussenkomst van iemand anders, besloot u naar het politiecommissariaat te brengen en wel pas op 22 november 2019. Dat uw belagers door de politie op de hoogte waren gebracht van de klachten waardoor u uiteindelijk werd vrijgelaten, kan aldus niet voor waar aangenomen worden.

Waar u oppert dat de inhoud van het proces-verbaal van 22 november 2019 door toedoen van een psychologe die het politiegelhoor had bijgewoond vervalst werd (CGVS II, p. 11), moet vooreerst opgemerkt worden dat u bekende dat u het proces-verbaal nog nooit gelezen had (CGVS II, p. 11). Verder moet gewezen worden op uw verklaringen afgelegd op het CGVS waaruit blijkt dat u op 22 november 2019 zelf niet de ware toedracht van de feiten aan de politie heeft verteld. U zei de politie dat u vrijwillig drugs gebruikte en vermeldde niets over wat uw belagers hadden gedaan uit angst (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 9-10). Er kan aldus niet zondermeer vanuit gegaan worden dat de politie onwillig was om u bescherming te bieden. Immers indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de (volledige) feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw ouders dat de politie van Krujë, ondanks dat u hen niet alles vertelde, wel degelijk een onderzoek startte naar aanleiding van uw verklaringen in november 2019. Zo verklaarde uw moeder dat zij op 19 november 2019 – wanneer u zich aanmeldde bij het politiecommissariaat van Krujë - uw gsm indiende waarop belastende berichten stonden van uw belagers. Hierop stelde de chef misdaad van de politie van Krujë, I.Q. (...), vast dat dit om ernstige feiten ging (CGVS M. (...) III, p. 7). Hoewel u aangaf dat terwijl u in het commissariaat van Krujë verbleef, er niemand werd verhoord of gearresteerd en dat er geen confrontatie plaatsvond (CGVS II, p. 11-12), verklaarde uw moeder dat de politie op basis van de gegevens van uw telefoon verschillende van uw belagers arresteerde. Hierop vond een confrontatie plaats, maar u verklaarde volgens uw moeder deze personen niet te kennen. Uw belagers werden hierop na vierentwintig uur vrijgelaten. U werd door een medisch team onderzocht dat vaststelde dat u gedrogeerd en verkracht was. Volgens uw moeder verklaarde de politie daarenboven dat eens u uit het rehabilitatiecentrum – dat door de autoriteiten werd betaald - zou komen, zij het onderzoek zouden verderzetten (CGVS M. (...) III, p. 8). Dat de politie van Krujë dit onderzoek verderzette blijkt uit de verklaringen van uw ouders. Hoewel uw vader aanvankelijk stelde dat het onderzoek niet werd verdergezet en alles van uw gsm werd gewist (CGVS L. (...) II, p. 6, 8), verklaarde hij even later dat jullie in februari 2020 gecontacteerd werden door politiechef I.Q. (...) omdat hij een paar vragen voor u had en waarbij jullie afspraken. Uw vader onderhield vervolgens contact met hem (CGVS L. (...) II, p. 14). Ook wanneer uw ouders enkele maanden later uw gsm terugvroegen, vertelde I.Q. (...), hen dat het onderzoek nog lopende was (CGVS M. (...) III, p. 9 / CGVS L. (...) I, p. 9). Gelet dat ook uw vader diende toe te geven dat de berichten op uw gsm werden gebruikt als bewijs voor de arrestatie van uw belagers in november 2019 (CGVS L. (...) II, p. 10-11), kan er dan ook weinig geloof worden gehecht aan zijn bewering dat deze berichten nadien kwaadwillig van uw gsm werden gewist.

Uit het geheel aan voorgaande heeft u aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw belagers de Albanese autoriteiten in uw nadeel hebben beïnvloed.

Hoe dan ook, zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan uw bewering dat uw belagers de Albanese autoriteiten in uw nadeel hebben beïnvloed, dan nog dient er op gewezen te worden dat noch u, noch uw moeder dit als gebrekkig ervaren politieoptreden van de politie van Fushë Krujë en Krujë ergens aankaartte (CGVS II, p. 24). U stelde dat u dit wel in de media had gedaan omdat de autoriteiten niet werken zoals zij moeten werken (CGVS II, p. 24). Uw moeder verklaarde dienaangaande enkel dat zij ermee bedreigd had naar de SPAK te gaan – waaruit blijkt dat zij op de hoogte was van deze eenheid - , maar dit uiteindelijk niet deed uit schrik voor verdere problemen (CGVS M. (...) III, p. 16). Evenwel, autoriteiten kunnen niet optreden ten aanzien van feiten (inclusief gebrekkig politie-optreden) waarvan ze niet op de hoogte worden gebracht.

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van

ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Aansluitend op voorgaande kan er op gewezen worden dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optraden na uw aangifte in juli 2020. Zo werden alle belagers die op dat moment gevonden konden worden, gearresteerd en werd er een confrontatie uitgevoerd in het politiecommissariaat van Durrës (CGVS II, p. 16). Uit de door u en uw vader ingediende vragen van het parket van Krujë van 14 juli 2020 en deze van 21 juli 2020 blijkt bovendien dat het parket veiligheidsmaatregelen vroeg tegen uw belagers. Dat een aantal van uw belagers werden vrijgelaten – iets wat u op geen enkele manier aantoonst – wijst op zich trouwens niet op enige onwil van de Albanese autoriteiten. Dergelijke vrijlating kan te wijten zijn aan tal van factoren. Uw moeder verklaarde verder dat E.H. (...), die eveneens de rechter was in uw procedure, ontslagen werd omwille van corruptie (CGVS M. (...) III, p. 17).

Het is trouwens opmerkelijk dat u noch uw moeder duidelijkheid kon scheppen over wat er met uw belagers gebeurde na hun arrestatie in juli 2020. U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u vernam dat in april 2021 vier van uw belagers werden vrijgelaten, terwijl twee anderen nog werden vastgehouden (CGVS I, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u niet wist wanneer zij werden vrijgelaten noch wat de reden voor hun vrijlating was (CGVS II, p. 19, 21). U verklaarde daarentegen wel dat uw belagers in beschuldiging werden gesteld, maar u wist niet wanneer. U dacht dat dit na de aangifte van juli 2020 was. U wist evenmin of zij veroordeeld werden. U gaf voorts aan niet echt op de hoogte te zijn van het gerechtelijke proces noch wat de huidige stand van zaken was (CGVS II, p. 19-20). Dit is merkwaardig gezien u tegelijkertijd wel aangaf dat jullie wel op de hoogte werden gehouden wanneer er zittingen plaats vonden en dat er reeds een zitting plaatsvond in augustus 2020 waarbij u uw verklaringen diende te bevestigen (CGVS II, p. 20). Van een verzoeker kan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat u stelde dat u zich niet geïnformeerd had omdat u alle contacten met Albanië verbroken had, u niet wil dat mensen weten dat u hier bent en u geen advocaat had in Albanië (CGVS II, p. 21), weet hier niet te overtuigen. Immers u gaf zelf aan dat u rechtvaardigheid wou (CGVS II, p. 23). Bovendien blijkt uit een notariële akte van 20 juli 2020 die uw vader neerlegde, dat er wel degelijk een advocaat werd aangesteld door uw ouders om jullie in deze zaak te vertegenwoordigen. Ook uw moeder verklaarde tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud niets te weten over de huidige stand van zaken. Zij had hierover enkel geïnformeerd bij haar moeder en zus (CGVS M. (...) II, p. 4-5). Tijdens haar derde persoonlijke onderhoud slaagde uw moeder er evenmin meer duidelijkheid te scheppen. Zo verklaarde zij dat uw belagers veroordeeld werden door de rechtbank van Krujë, maar dat zij na zes maanden vrij kwamen door corruptie, buiten twee van hen waarvoor nog geen definitieve beslissing is (CGVS M. (...) III, p. 14). Zij baseerde zich hiervoor op het feit dat zij in het verleden ook al in de gevangenis zaten, maar snel weer vrij kwamen. Er op gewezen dat dit er toch op wijst dat de Albanese autoriteiten in het verleden net wel hebben opgetreden tegen uw belagers, repliceerde zij enkel dat dit voor een korte tijd was. Uw moeder had evenwel geen concrete aanwijzingen dat een aantal van uw belagers na zes maanden vrijkwamen door corruptie, maar stelde enkel dat de C. (...) familie gekend is in de zone van Nikël en dat zij daarover niet meer hoefde te zeggen (CGVS M. (...) III, p. 15). Zoals hierboven gesteld: dat uw belagers na zes maanden vrij kwamen kan te wijten zijn aan tal van factoren. Hoewel uw moeder meende dat dit te wijten is aan corruptie ging zij niet tegen deze vrijlating in beroep noch kaartte zij deze vermeende corruptie ergens aan omdat dit volgens uw moeder nog grotere gevolgen zou meebrengen (CGVS M. (...) III, p. 15-16). Dat u en uw moeder dergelijke gebrekkige en incoherente verklaringen afleggen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uit maken van uw jullie vrees, ondermijnt jullie geloofwaardigheid fundamenteel. Hierbij dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerlegden betreffende de beweerde rechtsgang van jullie belagers. Dat uw moeder stelde dat zij voor deze documenten zelf aanwezig dient te zijn en dat zij het nummer van de advocaat kwijt was (CGVS M. (...) III, p. 15), kan hier niet worden weerhouden. Immers uw belagers werden reeds in april 2021 vrijgelaten, terwijl jullie pas in juli 2021 Albanië verlieten.

Ook wat betreft de gebeurtenissen na uw aangifte in juli 2020 maakte u niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de autoriteiten voor bescherming. U verklaarde dat er na uw aangifte familieleden van de belagers langskwamen bij uw moeder en haar bedreigden om de aangifte in te trekken. U wist evenwel niet of uw moeder of iemand anders daarvoor de politie had gecontacteerd (CGVS II, p. 17). Uw moeder gaf hierbij aan dat zij de politie niet contacteerde omdat de situatie op dat moment chaotisch was (CGVS M. (...) III, p. 10). Uw vader daarentegen verklaarde dat deze mensen die langskwamen helemaal niet vijandig waren, dat zowel hij als uw moeder hierover een verklaring aflegde bij de politie en dat de

politie deze mensen contacteerde om te zeggen dat zij niet dit niet meer mochten doen (CGVS L. (...) II, p. 18). Voorts verklaarde u ook dat uw moeder wanneer zij die dag de politie van Krujë belde om de explosieven te melden aan jullie woning, zij door hen aan het lijntje werd gehouden doordat zij vragen stelden over de explosieven en dat de politie pas kwam wanneer uw vader een politieofficier van Durrës op de hoogte bracht. U voegde hier aan toe dat de politie vervolgens niets ondernam (CGVS II, p. 17). Uw moeder verklaarde echter dat zij op het moment afgeleid was en dat zij probeerde richtlijnen te geven aan de politie waar jullie woning was. Ze verklaarde verder dat de politie aan de telefoon reeds een onderzoek begon uit te voeren (CGVS M. (...) III, p. 10). Dat de politie vragen stelt wanneer er explosieven gemeld worden, kan in alle redelijkheid niet gezien worden als een gebrekkig politieoptreden. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat niet alleen de lokale politie kwam, maar ook eenheden uit Tirana (CGVS II, p. 17). Bovendien verklaarde de politie dat A.B. (...), een van uw belagers die op dat moment nog niet gevonden kon worden, verantwoordelijk was voor de explosieven (CGVS II, p. 18). Ook voor de brand die een dag later uitbrak op jullie velden, kwamen zowel de politie als de brandweer ter plaatse (CGSV II, p. 18).

Dat de autoriteiten jullie wel degelijk hulp verleenden blijkt verder uit jullie verklaringen dat er op jullie vraag door een sociaal werker van de gemeente voor jullie een opvangplaats gezocht werd na de brand (CGVS II, p. 18 / CGVS M. (...) III, p. 11). Wat betreft de verklaringen van uw vader dat de gemeente zich na jullie terugkeer tegen jullie richtte en zijn kinderen de schuld wou geven zodat uw belagers vrijuit konden gaan door jullie in een centrum te plaatsen (CGVS L. (...), p. 10), dient vastgesteld te worden dat deze uitspraken nergens op gebaseerd zijn. Immers uit het door u ingediende vonnis van 31 juli 2020 van de rechtbank van Krujë blijkt dat de gemeente enkel de vraag stelt om de hulp aan u en uw zussen en broer verder te zetten in het opvangcentrum, terwijl uw ouders hierin vroegen om de kinderen terug naar huis te laten keren. Uit dit vonnis blijkt bovendien dat beslist werd dat jullie opnieuw naar huis konden keren. Bovendien blijkt uit de verklaringen van u en uw moeder dat na jullie terugkeer naar jullie woning in Fushë Krujë, de gemeenten van Fushë en Fushë Krujë de beslissing namen jullie politiebescherming te geven. Hoewel uw vader verklaarde dat deze politiebescherming ophield wanneer jullie opnieuw naar huis keerden (CGVS L. (...) I, p. 10), verklaarde u en uw moeder dat deze duurde tot vlak voor jullie vertrek naar Tirana op 1 oktober 2020 waarbij een patrouille 's nachts voor jullie deur postvatte (CGVS II, p. 19 / CGVS M. (...) III, p. 11). Voorts blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat de Albanese autoriteiten gedurende drie maanden de helft van jullie huur betaalden na jullie verhuis naar Tirana en u kosteloos een psycholoog ter beschikking kreeg (CGVS M. (...) III, p. 12). Dit wordt eveneens bevestigd door documenten die uw vader indiende afkomstig van verschillende overheden en instanties uit de periode juli 2020 tot en met oktober 2020 waaruit blijkt dat jullie financiële en psychosociale steun ontvingen.

Betreffende de gebeurtenis van 31 mei 2021 waarbij u door E.C. (...) en een onbekende werd meegenomen, gedwongen werd drugs te nemen en door hen verkracht en bedreigd werd (CGVS I, p. 9 / CGVS II, p. 21), dient vastgesteld te worden dat u de politie hiervan nooit op de hoogte bracht (CGVS II, p. 21). Uw verklaring dat u veel angst had (CGVS II, p. 22), kan hier uw nalaten niet verschonen. Immers uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds meermaals in uw belang optraden tegen uw belagers. U stelde dat u hierna nog een motorrijder tegenkwam en nog telefonische bedreigingen ontving van uw belagers, maar dat wanneer u naar de politie in Tirana nummer 2 ging, u werd gezegd dat als u zoveel vrees had, u naar het buitenland diende te vertrekken (CGVS II, p. 22). U kaartte dit gebrekkige optreden van de politie van Tirana nummer 2 nergens aan omdat het anders nog erger zou worden (CGVS II, p. 23). Dergelijke verklaring is evenwel ontoereikend om uw nalaten te verschonen. Ook uw moeder haalde een incident bij de politie van Tirana aan waarbij u en uw moeder naar de politie waren gestapt omdat u niet snel genoeg naar huis kwam. Uw moeder stelde dat zij u wou aanzetten tot het opbiechten van iets, maar u zei niets, waarop de politie jullie wegstuurde (CGVS M. (...) III, p. 13). Hieruit kan bezwaarlijk een gebrekkig politieoptreden worden afgeleid. Tot slot dient nog aangestipt te worden dat wat betreft de reactie op de telefoon die uw moeder op uw gsm aannam, er opnieuw een ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen de verklaringen van uw ouders ter zake. Immers uw moeder stelde dat de politie hierover niet gecontacteerd werd (CGVS M. (...) III, p. 13), terwijl uw vader daarentegen verklaarde dat jullie hiervoor wel naar de politie in Tirana gingen om een aangifte in te dienen. Hij voegde hier aan toe dat jullie het telefoonnummer aan de politie gaven en zij zeiden dat ze jullie zouden contacteren als ze gevonden werden (CGVS L. (...) I, p. 11). Dergelijke ernstige tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van deze laatste bedreiging.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u en uw familie wel degelijk toegang hadden tot de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land

van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier niet betwist. De documenten aangaande het optreden van de autoriteiten (gemeente/sociale diensten/politie/parket/rechtbank) ondersteunen enkel voorgaande vaststellingen inzake de voor u beschikbare beschermingsmogelijkheden. Dat u het slachtoffer werd van seksueel geweld, zoals weergegeven in de berichtgeving opgenomen op de USBstick staat op zich niet ter discussie. Wat betreft de brief van uw advocaat en het antwoord op het verzoek om inlichtingen, dient vastgesteld te worden dat u vervolgens op het Commissariaat-generaal uitgebreid de tijd gegeven werd om uw asielmotieven omstandig toe te lichten. Bijgevolg zijn deze documenten niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De brief van uw psycholoog werd reeds hierboven besproken. Psychologische problemen op zich ressorteren bovendien niet onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Uit de verklaringen van uw moeder en de documenten van uw vader blijkt trouwens dat u in Albanië toegang had tot psychosociale steun (CGVS M. (...) III, p. 12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van F.M. (tweede verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Fushë Krujë, Krujë (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. Vanaf uw twaalfde probeerde uw vader u een aantal keer te verkrachten. U liet dit echter niet toe waardoor dit bij pogingen bleef. Uw moeder was hiervan op de hoogte, maar kon hier niets tegen doen omdat zij zelf door hem mishandeld werd. Dit ging door tot vlak voor uw huwelijk in 2001 wanneer u werd uitgehuwelijkt aan X.L. (...) (O.V. (...)). Samen hebben jullie vier kinderen, X.X. (...) (O.V. (...)), L. (...), M. (...) en O. (...). Wanneer u huwde was L. (...) reeds verslaafd aan alcohol. Tijdens het huwelijk gebruikte hij ook geweld tegen u. U werd vaak in het ziekenhuis opgenomen waar de dokters een aangifte deden bij de politie. Op haar veertiende vroeg X. (...) u om van hem te scheiden. Ook uw vader bleef na uw huwelijk langskomen, maar u sprak hem aan en zei dat hij nog enkel in zijn rol als vader mocht langskomen. Hierna liet hij u met rust. In april 2016 kende L. (...) problemen met ene E.C. (...), een persoon die ook met de politie samenwerkte. E.C. (...) vroeg L. (...) om water voor zijn veld, maar L. (...) weigerde dit omdat dit zou dienen voor het telen van drugs. L. (...) wou hierin niet betrokken raken. Op 13 november 2016 achtervolgde L. (...) u. Hij vernielde de woning en bedreigde u met de dood. U belde de politie op die langskwam en hem meenam. Er werd eveneens een huiszoeking uitgevoerd waarbij wiet werd gevonden. U wist niet dat uw toenmalige echtgenoot dit gebruikte en u vermoedt dat de politie dit hier legde omwille van zijn conflict met E.C. (...). L. (...) werd in 2016 door de rechtbank veroordeeld voor het bezit van drugs en voor huiselijk geweld. Hij zat zijn gevangenisstraf uit in de gevangenis van Fushë Krujë. In 2017 werd jullie scheiding uitgesproken. Op 14 september 2019 ging uw dochter X. (...) – die toen minderjarig was - uit met vrienden voor haar verjaardag. Wanneer u terugkeerde van uw werk, merkte u dat X. (...) nog niet was teruggekeerd. U bleef op haar wachten en wanneer zij thuis kwam, was zij verward en gaf zij geen antwoord. De volgende dag kon zij niet met u gaan werken en wanneer u thuis kwam, lag zij nog steeds in bed. X. (...) begon vaker uit te gaan en ze werd vaak opgebeld. Wanneer u hiernaar informeerde, zei zij dat ze u niets te vertellen had. In november 2019 verdween X. (...) meermaals voor enkele dagen. U ging meermaals naar de politie van Fushë Krujë en Krujë om hiervan een aangifte te doen. Maar de politie zei dat u haar zelf diende te zoeken en stuurde u weg. X. (...) verdween opnieuw vijf dagen waarbij u naar de politie ging om dit aan te geven. X. (...) belde u zelf op en zei dat zij in Sarandë (Albanië) was en dat zij naar Griekenland zou gaan. U ging terug naar de politie die zei dat ze niets kon doen buiten de grensposten op de hoogte brengen. Wanneer u opnieuw thuiskwam, lag X. (...) neer voor het huis. Zij kwam haar paspoort halen. U had haar paspoort echter verstoep. Haar zus L. (...) volgde haar op een avond en werd ook meegenomen. Aangezien het laat was, belde u L. (...) die u zei dat ze opgesloten zat in een kamer en in de war was. U ging opnieuw naar de politie van Fushë Krujë om ook een aangifte te doen van de verdwijning van L. (...). De agenten zeiden tegen u dat u hen een plek diende te geven waar zij moesten zoeken. U vernam later dat bij een politiecontrole de wagen waarin L. (...) en X. (...) zaten, werd tegengehouden en dat de politie tegen hen had gezegd dat zij hen naar huis diende te

brengen. Om middernacht stonden X. (...) en L. (...) aan uw deur. L. (...) vertelde dat X. (...) in levensgevaar was en dat ze ook haar hadden gedrogeerd en geprobeerd hadden te verkrachten. U diende in naam van L. (...) – die minderjarig was – een klacht in tegen haar belagers. U contacteerde de politie waarna er twee agenten langskwamen om een verklaring op te nemen van X. (...), maar zij wou niets vertellen. Er werd afgesproken als dit nog zou voorvallen, zij naar een rehabilitatiecentrum zou gaan. U slaagde er wel in om X. (...)’s telefoon af te nemen en te verstoppen. U ging opnieuw werken en twee dagen later was X. (...) opnieuw vertrokken. U ging opnieuw naar de politie maar zij deden niets. U nam twee dagen verlof waarop u haar overal in Krujë ging zoeken. U stuurde vervolgens een bericht naar de politie van Krujë waarin u zei dat u contact zou opnemen met SPAK (Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion of Speciale Anti-corruptie Eenheid) en dat u de namen van de belagers van uw dochter en de bedreigingen die zij ontving van hen op haar gsm had. De volgende ochtend, op 18 of 19 november 2019, werd X. (...) achtergelaten bij het politiecommissariaat van Krujë. U werd hiervan op de hoogte gebracht waarna u zich naar het politiecommissariaat begaf. U zag X. (...) daar in het gezelschap van de anti-misdaadchef, I.Q. (...), en een psychologe. Beiden gaven u de boodschap dat zij haar eigen leven had en vrij mocht zijn. Hierop toonde u hen de berichten op haar telefoon die zij ontving van haar belagers, waarop de anti-misdaadchef u vertelde dat dit ernstig was en een onderzoek opstartte. De politie arresteerde vervolgens haar belagers, waaronder A.M. (...), F.L. (...), A.B. (...) en E.C. (...). Er volgde een confrontatie, maar X. (...) zei hen niet te kennen waardoor zij na vierentwintig uur werden vrijgelaten. X. (...) durfde geen woord te zeggen uit angst voor haar belagers. Zij bleef drie dagen in het politiecommissariaat terwijl zij verhoord en onderzocht werd. Er werd vastgesteld dat zij gedrogeerd en verkracht was. Zij verklaarde echter enkel dat zij naar een rehabilitatiecentrum wou. Vanuit het politiecommissariaat werd zij naar een centrum in Vlorë gebracht. Midden januari 2020 werd L. (...) uit de gevangenis vrijgelaten en gingen jullie samen X. (...) opzoeken in het rehabilitatiecentrum waar zij verbleef. Aan haar vader vertelde X. (...) deels wat er echt gebeurd was in november 2019. Begin februari 2020 besloot L. (...) om X. (...) uit het opvangcentrum te gaan halen en naar huis te brengen. U deed hiervoor de aanvraag. Gezien de problemen van X. (...), besloten u en L. (...) opnieuw samen te komen. L. (...) vergezelde X. (...) overal, waarbij X. (...) hem steeds meer begon te vertellen. Zij vertelde dat zij bedreigd werd door haar belagers, dat zij haar drugs gaven en dat zij haar hadden gedwongen om zich te prostitueren. Wanneer jullie haar gsm terugvroegen aan de politie, vertelde I.Q. (...) jullie dat het onderzoek nog lopende was. In juli 2020 besloot X. (...) naar de politie te stappen. In het politiecommissariaat van Durrës, dat het hoofdcommissariaat is, diende zij samen met haar vader een klacht in tegen haar belagers. Naar aanleiding van haar verklaringen werden verschillende verdachten gearresteerd, waaronder F.L. (...), E.C. (...), J.S. (...). A.B. (...) en A.M. (...) konden niet meteen gevonden worden, maar werden later gearresteerd. Op 12 juli 2020 gingen X. (...), L. (...) en L. (...) voor een confrontatie naar het politiecommissariaat van Durrës. U was die dag thuis en verschillende familieleden van de verdachten kwamen bij u langs om u te verzoeken de aangifte te laten vallen in ruil voor geld. Op het moment dat de laatste personen bij u vertrokken, merkte uw jongste dochter een brandgeur op. U ging naar buiten en zag dat de tuin in brand stond. U en uw jongste twee kinderen liepen naar buiten waarop u bij de burens naar L. (...) belde. Die lichtte u echter in dat zij op de terugweg van Durrës een verkeersongeval hadden en dat zij in het ziekenhuis waren omdat L. (...) gewond was. L. (...) droeg u op de politie te bellen. U contacteerde de politie van Fushë Krujë en probeerde hen richtlijnen te geven waar jullie huis was. L. (...) had intussen naar I.Q. (...) gebeld die eveneens politie naar jullie woning stuurde. De bevoegde diensten kwamen langs, maar jullie mochten niet ter plekke blijven. De kinderen verbleven die nacht bij de burens, terwijl u en L. (...) verhoord werden op het politiecommissariaat. De volgende dag werden jullie op de hoogte gebracht door burens dat er veld van jullie in brand stond. De kinderen hadden hierdoor veel angst om thuis te blijven. Hierop werden jullie met de hulp van de gemeente naar een geheime woning in Tirana (Albanië) gebracht. L. (...) wilde niet meekomen en ook u keerde na drie dagen terug. De kinderen bleven eenentwintig dagen in die woning in Tirana onder begeleiding van psychologen, waarna ook zij naar huis keerden. Op bevel van de gemeente Krujë en Fushë Krujë was er hierna een verhoogde controle van de politie aan jullie woning en was er 's nachts een patrouille die voor jullie woning stond. In september 2020 wouden de kinderen niet opnieuw naar school gaan. Jullie namen de beslissing om naar Tirana te verhuizen. Jullie kregen hulp van de gemeente voor de huur van een woning en begin oktober 2020 verhuisden jullie. De kinderen gingen hier opnieuw naar school en u en L. (...) werkten op de markt. Omdat dit niet zo vlot verliep omwille van de pandemie, zocht u ander werk en ging u als nanny in Zwitserland werken. Omdat u kampte met geheugenproblemen, verliep deze opdracht niet goed en keerde u na twee weken terug naar Albanië. U ging opnieuw in een schoenenfabriek werken. Na zes maanden werden de meeste belagers van X. (...), op twee na, vrijgelaten. U vermoedt dat dit was omwille van corruptie. Zij werden onschuldig bevonden. Enkel E.C. (...) en A.B. (...) bleven in de gevangenis. U merkte eind mei 2021 dat X. (...) opnieuw introvert werd en dat ze tegen haar zin naar school begon te gaan. In juli 2021 vroeg ze u geld om naar de dokter te gaan. U vernam later – in België – dat zij eind mei 2021 door E.C. (...) in Tirana verkracht en gedrogeerd

werd. Zij had dat geld nodig voor een abortus. Begin juli 2021 zei X. (...) aan de telefoon tegen u dat zij kwam, maar zij kwam niet waarop u zei dat u naar de politie zou gaan. X. (...) repliceerde hierop dat zij zou meekomen. Jullie gingen naar commissariaat nr. 3 in Tirana. U wou haar aanzetten om iets op te biechten, maar dat deed zij niet, waarop de politie jullie wegstuurde. Begin juli 2021, op de dag van de zitting in het proces tegen de belagers van X. (...), stond X. (...) in de douche wanneer zij opgebeld werd. U nam op en het was een vrouw die zich voorstelde als advocate en die met X. (...) wou praten. Zij vertelde u dat X. (...) die dag naar de zitting diende te gaan. Er ontstond hierop een ruzie tussen u en de vrouw en er werden bedreigingen geuit. Na afloop vertelde X. (...) dat zij al eerder telefoons had gekregen waarbij haar gevraagd werd de aangifte in te trekken. X. (...) had veel angst en nadat ook I.Q. (...) u zei dat zij niet de macht hadden om jullie te beschermen, besloten jullie Albanië te verlaten. Op 24 juli 2021 verlieten jullie Albanië en reisden jullie met de bus naar België. U diende op 27 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in. In België begon L. (...) opnieuw te drinken waarbij hij agressief werd tegen u en de kinderen. Hij werd eerst overgeplaatst naar een andere kamer en vervolgens naar een ander opvangcentrum.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming; uw origineel paspoort; een kopie van uw identiteitskaart; de originele paspoorten van uw kinderen L. (...), M. (...) en O. (...); een kopie van een familiecertificaat; een kopie van uw echtscheidingsvonnis; een originele brief van uw psycholoog, d.d. 1 juli 2022. Op 26 november 2021 werd er door het Commissariaat-generaal een verzoek om inlichtingen gestuurd waarop uw advocaat op 24 december 2021 volgende documenten neerlegde: een begeleidende brief van uw advocaat waarin zij de problemen van uw dochter schetst en vraagt om alsnog een persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden, een chronologie van de feiten opgesteld door u en uw familie; een Belgisch psychologisch attest betreffende uw dochter; kopieën van volgende documenten: een proces-verbaal d.d. 22 november 2019, van het parket van Kruië met de verklaringen van uw dochter; een proces-verbaal d.d. 8 juli 2020 van het parket van Kruië met de verklaringen van uw dochter; een vraag de procureur tot het nemen van veiligheidsmaatregelen, d.d. 13 juli 2020 en de uitspraak van de rechter ter goedkeuring van veiligheidsmaatregelen d.d. 31 juli 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

U gaf aan dat u problemen kent met uw geheugen (CGVS I, p. 2). U legt hier evenwel geen enkel begin van bewijs neer. U legde daarentegen wel een attest in van een psycholoog neer. Uit dit attest kan enkel afgeleid wordt dat u door haar werd opgevolgd van 5 oktober 2021 tot en met eind oktober 2021 en dat omwille van een verhuis de afspraken hervat werden op 21 juni 2022. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw dochter X.X. (...) (O.V. (...)) in haar verzoek. In het kader van het door haar ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legde op het Commissariaat-generaal een attest neer van uw psycholoog van 24 september 2021 waarin wordt gesteld dat u lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom waarbij uw symptomen worden opgesomd. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u pas sinds 7 september 2021 bij deze psycholoog in behandeling bent en dat in dit attest op geen enkele manier uiteengezet wordt hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Voorts stelt de psycholoog dat u op het moment dat het attest werd opgesteld niet in de mogelijkheid was om over uw traumatische ervaring te vertellen. Er dient verder

vastgesteld te worden dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 4 maart 2022 verklaarde dat u op dat moment al twee of drie weken niet meer naar de psycholoog ging omdat het door uw andere activiteiten moeilijk was om dit te blijven doen (CGVS I, p. 2-3). Dit stuk d.d. 24.9.2021 is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u actueel niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Voorts blijkt uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een vrouwelijk medewerker en een vrouwelijke tolk wenst (vragenlijst CGVS, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een vrouwelijke medewerker en een vrouwelijke tolk toegewezen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verliet Albanië ten gevolge van uw problemen met E.C. (...), A.B. (...), A.S. (...), F.L. (...), L.S. (...) en A.M. (...), die u bedreigden om uw klacht ten aanzien van hen wegens seksueel misbruik in de periode september-november 2019 in te trekken. U vreest bij een terugkeer naar Albanië opnieuw in handen te vallen van uw belagers (CGVS II, p. 26).

Allereerst heeft u uw bewering dat uw problemen het gevolg zijn van de problemen die uw vader met E.C. (...) (CGVS II, p. 4) niet aannemelijk gemaakt. Zo is het opmerkelijk dat u over dit conflict tussen uw vader en E.C. (...) geen informatie kon verstrekken. U verklaarde enkel dat uw vader u voor hij naar de gevangenis ging, had verteld dat hij verwickeld was in een conflict met de familie C. (...). Verdere informatie over de reden van dit conflict of over de betrokkenen, kon u niet geven (CGVS I, p. 11). U gaf hierbij aan dat u zich niet echt wilde bezighouden met de dingen van uw vader en dat wanneer u hem ernaar vroeg, hij u antwoordde dat u zich diende bezig te houden met uw eigen zaken (CGVS I, p. 11/CGVS II, p. 3). U vroeg geen informatie aan uw moeder omdat u niet zo nieuwsgierig bent en u al genoeg problemen had (CGVS II, p. 3). Hoewel u aanhaalde dat uw vader voor huiselijk geweld en cannabis werd veroordeeld, kon u hier evenmin iets meer over zeggen (CGVS I, p. 10). Dat u bijzonder weinig duiding kan geven over elementen die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees ondermijnt uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Uw vader beweerde dat zijn problemen met E.C. (...) te maken hebben met de drugszaken van E. (...). Omdat uw vader niet inging op een verzoek van E. (...), werd hij bedreigd, werd hij op 13 november 2016 aangehouden op verdenking van drugsbezit (er werden uw vader door de politie drugs getoond die thuis zouden gevonden zijn, maar uw vader weet niet van waar de drugs kwamen) en werd hij tot een celstraf van 3 jaar veroordeeld wegens drugsbezit (CGVS L. (...) I, p. 5-7 en p. 12). Ook uw moeder erkent dat uw vader voor drugsfeiten veroordeeld werd (CGVS M. (...) I, p. 11). Dit vonnis, dat kadert binnen de problemen van uw vader met E.C. (...), wordt evenwel door uw ouders niet neergelegd (CGVS M. (...) I, p. 11 / CGVS L. (...) II, p. 2). Uw vader verklaarde dat hij dit vonnis niet kon bekomen omdat hij daarvoor persoonlijk aanwezig moest zijn of een volmacht diende te geven aan zijn advocaat, waarvoor hij ook persoonlijk aanwezig diende te zijn (CGVS L. (...) II, p. 2). Gelet dat uw vader volgens zijn verklaringen reeds een beroep heeft aangetekend tegen dit vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg bij het Hof van Beroep in Tirana dat het vonnis van eerste aanleg uiteindelijk bevestigde en dat het arrest van het Hof in Tirana nu het voorwerp is van een beroep bij het Hooggerechtshof kan er evenwel in alle redelijkheid van uitgegaan worden dat uw vader of op zijn minst zijn advocaat reeds in het bezit is van het vonnis van eerste aanleg of op zijn minst een kopie ervan (CGVS L. (...) I, p. 13). Uw ouders leggen trouwens evenmin enig begin van bewijs neer van de door uw vader beweerde beroepsprocedures. Daarenboven verklaarde uw moeder dat de politie op 13 november 2016 kwam nadat zij hen gebeld had omdat uw vader haar achterna zat, de woning vernielde en dreigde haar te vermoorden (CGVS M. (...) I, p. 11).

Aldus wordt de bewering van uw vader dat hij er in 2016 werd ingeluisd door E.C. (...) en de politie van Krujë niet aannemelijk gemaakt, waardoor evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat uw problemen uit 2019 een gevolg zijn van de problemen die uw vader eerder zou hebben gekend met E.C. (...).

Verder dient te worden gewezen op een aantal fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen die u op 8 juli 2020 aflegde bij het parket van Krujë – waarvan u het proces-verbaal neerlegde op het Commissariaat-generaal - over de aanleiding en verloop van de gebeurtenissen van november 2019. U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat u op 14 september 2019 kennis maakte met E.C. (...), A.B. (...) en A.S. (...), en later ook F.L. (...), die u hierna lastigvielen, u dwongen met hen uit te gaan, drugs te nemen en seksuele betrekkingen te hebben (CGVS I, p. 7, p. 10-12 / CGVS II, p. 4). U voegde hier aan toe dat u vervolgens op 9 november 2019 opgebeld werd door S.C. (...) om naar een bar te gaan omdat zij een dringende zaak voor u hadden. U lokte een ruzie uit met uw moeder waarop u het huis verliet en u naar de bar ging. U werd hierop naar Kamez gestuurd waar u misbruikt werd en als prostitué diende te werken (CGVS I, p. 7, 12). Uit het proces-verbaal van 8 juli 2020 blijkt echter dat u op 9 november 2019 na een ruzie met uw moeder de woning verliet en naar een bar ging waar u J.C. (...) ontmoette. U vertelde hem uw problemen en zei dat u thuis wou vertrekken, waarop hij enkele telefoontjes pleegde. Twee uur later kwam A.B. (...), waarvan u verklaarde dat u hem niet kende, met twee onbekenden de bar binnen en maakte u kennis. U reed met hen naar Kamëz en ontmoette voor de eerste keer F.L. (...). U was de hele tijd in het gezelschap van A.B. (...) die u prostitueerde. In dit proces-verbaal maakte u geen enkele melding over het voor het CGVS beweerde telefoontje van S.C. (...), noch over de bedreigingen die u al enkele weken zou ontvangen hebben. Voorts verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u na Kamëz terug naar huis werd gebracht omdat u van uw belagers uw paspoort diende op te halen en onmiddellijk diende terug te keren. U werd door uw belagers later opgebeld en gezegd dat u naar de beek diende te komen (CGVS I, p. 13). In het proces-verbaal van 8 juli 2020 vermeldde u dat E.C. (...) naar A.B. (...) belde en hem zei dat hij u terug naar huis diende te brengen omdat u jong was en voor last zou zorgen, waarop A.B. (...) en F.L. (...) u naar huis brachten. U vermeldde hier niets over een paspoort. Verder verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u op 17 november 2019 samen met uw zus L. (...) naar uw vader ging in de gevangenis en dat na jullie bezoek, jullie onderweg A.S. (...) en A.M. (...) tegenkwamen. L. (...) achtervolgde u en samen gingen jullie naar een bar. Vervolgens verklaarde u dat E.C. (...) u meenam naar Tirana terwijl uw zus achterbleef. Nadat jullie terugkeerden, pikten jullie L. (...) op en keerden jullie (u, uw zus, E.C. (...) en A.M. (...)) naar huis. U voegde hier aan toe dat jullie onderweg werden tegengehouden door een politiepatrouille waarbij de politie zei dat ze jullie naar huis dienden te brengen (CGVS II, p. 8-9). In het proces-verbaal verklaarde u echter dat u op 18 november 2019 een bericht kreeg over de beschikbaarheid van drugs in een hotel. L. (...) ging hier mee naartoe en nadat u drugs had gebruikt gingen u en L. (...) naar Krujë. Jullie gingen vervolgens op zoek naar A.S. (...) voor drugs, maar hij had er geen voor u. U contacteerde hierop A.M. (...) die u en uw zus kwam ophalen. U bracht de rest van de dag door in het gezelschap van A.M. (...) en uw zus. U wou dat uw zus naar huis ging, maar zij wou blijven. U verliet uw zus enkel wanneer u samen met A.M. (...) cocaïne ging zoeken. Jullie keerden om middernacht terug naar huis. U schetste in dit proces-verbaal aldus een ander verloop van 18 november 2019 en u maakte in dit procesverbaal helemaal geen gewag van een politiecontrole. Vervolgens verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u, de dag nadat u en L. (...) samen waren verdwenen, werd opgebeld via Instagram en u naar de beek diende te gaan en met uw belagers diende mee te gaan. U verklaarde door hen te zijn vastgehouden tot 19 november 2019 wanneer zij u afzetten aan het politiecommissariaat van Krujë. Dit gebeurde nadat E.C. (...) in uw gezelschap een telefoon kreeg (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 7). In het proces-verbaal van 8 juli 2020 verklaarde u dat u, de dag nadat L. (...) met u was meegegaan, op 19 november 2019, naar een bar ging waar u A.M. (...) ontmoette en jullie langsgingen bij L.O. (...). U bleef daar slapen. Ook de volgende twee dagen bracht u met hen door. Op 21 november 2019 sliep u in een wagen van één van zijn vrienden. Wanneer u wakker werd op 22 november 2019 zat u in de wagen met A.M. (...) en een persoon genaamd Lo. (...) en zei A.M. (...) dat hij u bij het politiecommissariaat zou afzetten omdat u te veel problemen creëerde. U biedt het CGVS aldus geen zicht op de ware toedracht van de beweerde problemen in november 2019. Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat gevraagd of er in dit proces-verbaal van 8 juli 2020 staat wat u verklaarde, u stelde dat u dacht van wel, maar dat er enkele data verkeerd genoteerd staan en dat er vermeld staat dat uit vrije wil drugs had genomen (CGVS II, p. 15-16). Zowel u als uw vader ondertekende dit procesverbaal. Het is voorts bevreemdend dat hoewel u en uw ouders steeds opnieuw naar E.C. (...) verwezen en u ook verklaarde dat hij u in november 2019 misbruikte en hij u een aantal keer meenam (CGVS I, p. 12 / CGVS II, p. 5, 7, 8, 9), dit evenwel niet blijkt uit de door u neergelegde documenten ter zake. In het procesverbaal van 8 juli 2020 wordt enkel zijdelings naar hem verwezen. In de vraag van het parket van Krujë om veiligheidsmaatregelen uit te vaardigen tegen de verdachten in uw zaak, d.d. 13 juli 2020, blijkt dat u overtuigd was dat E.C. (...) A.B. (...) aanstuurde in zijn acties met u en dat hij u wou uitbuiten en naar het buitenland sturen. U leidde dit af uit telefoongesprekken die E.C. (...) en A.B. (...) hadden. U verwijst echter niet naar een eerder conflict tussen uw vader en E.C. (...) noch naar misbruik door E. (...) zelf in november 2019.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de door u voorgehouden omstandigheden van de problemen die u kende in november 2019.

Hoe dan ook maakte u niet aannemelijk dat u voor de door u aangehaalde problemen, met name met uw belagers die u in november 2019 hebben uitgebuit en misbruikt, u en uw gezin bedreigden en u opnieuw misbruikten in mei 2021 (CGVS I, p. 7-10) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In dit kader haalden zowel u als uw ouders meerdere keren aan dat uw belagers (en in hoofdzaak E.C. (...)) banden hebben met de autoriteiten en dat de autoriteiten niet of onvoldoende optraden tegen uw belagers (CGVS I, p. 7, 12 / CGVS II, p. 7, 9 / CGVS M. (...) I, p. 8, 10 / CGVS M. (...) III, p. 7 / CGVS L. (...) I, p. 5, 6, 8 / CGVS L. (...) II, p. 3, 4, 7). In dit kader dient evenwel vastgesteld te worden dat, hoewel er niet betwist wordt dat u als minderjarige het slachtoffer werd van ernstige feiten, er doorheen de verklaringen van u en uw ouders er wederom tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en incoherenties werden opgemerkt die twijfels doen rijzen bij het door jullie beweerde gebrekkige optreden van de Albanese autoriteiten ten gevolge van enige beïnvloeding door uw belagers.

Vooreerst dienen er vraagtekens geplaatst te worden bij de door jullie beweerde banden van uw belagers met de autoriteiten. Zo konden u noch uw moeder aangeven wie uw belagers bij de autoriteiten kenden (CGVS II, p. 24 / CGSV M. (...), p. 16). Uw vader verwees naar verschillende familieleden van E.C. (...) die een functie bij de autoriteiten hebben/hadden, zoals zijn vader die secretaris is van de gemeente Nikël, een burgemeester A.B. (...) en een neef die volksvertegenwoordiger is en beweerde hij dat niemand van deze bende in de gevangenis belandt (CGVS L. (...) I, p. 6). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat uw vader even later zelf aangaf dat een oom van E. (...) in de gevangenis zat na het plaatsen van explosieven (CGVS L. (...), p. 7). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat op het moment dat u met E.C. (...) problemen kende, er reeds een rechtszaak tegen hem liep en hij ook al veroordeeld werd in het verleden voor gelijkaardige zaken (CGVS M. (...) I, p. 13 / CGVS M. (...) III, p. 14). Hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds tegen E.C. (...) en eventuele familieleden hebben opgetreden. Voorts verklaarde uw vader dat u in mei 2020 via Instagram een bericht kreeg van A.M. (...) die zei dat het goed was dat u niets verteld had en hij 5.000 euro aan de procureur had gegeven om hem vrij te laten (CGVS L. (...) II, p. 11). U daarentegen vermeldde dit bericht van A.M. (...) niet, maar verwees enkel naar berichten die u van E.C. (...) in die periode had gekregen via uw Instagramaccount (CGVS II, p. 13-14). Ook in uw proces-verbaal vernoemt u dit specifiek bericht niet. Opnieuw dient vastgesteld te worden jullie verklaringen hierover danig verschillen. Bovendien heeft uw vader, hoewel hij beweerde dat uw zus L. (...) een screenshot had van dit bericht (CGVS L. (...) II, p. 11), dit stuk vooralsnog – hoewel de termijn reeds geruime tijd is verstreken – niet voorgelegd noch heeft hij een plausibele verklaring meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven.

Verder heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat de Albanese autoriteiten ten aanzien van u gebrekkig hebben opgetreden. U verklaarde aangaande de gebeurtenissen van november 2019 dat uw moeder u had gezegd dat zij naar aanleiding van uw verdwijning van 9 november 2019 verschillende keren naar de politie van Fushë Krujë en Krujë ging om aangifte te doen. Zij kreeg echter te horen dat zij zelf naar u op zoek moest en u naar het politiecommissariaat moest brengen. U voegde hier aan toe dat de politie echter goed genoeg wist waar u was omdat het hun vrienden waren (CGVS I, p. 12-13). Er dient evenwel aangestipt te worden dat zowel uit uw verklaringen als de verklaringen van uw vader blijkt dat de politie tijdens uw verdwijningen in november 2019 wel degelijk stappen ondernam. Immers u en uw vader verklaarden meerdere malen dat de politie tijdens uw verdwijningen naar u op zoek was (CGVS I, p. 7, 13 / CGVS L. (...) I, p. 8 / CGVS II, p. 4). Bovendien is het bevreemdend dat u en uw moeder uiteenlopende verklaringen aflegden over wat politieagenten tijdens hun bezoek op 16 november 2019 tegen jullie zeiden. Zo verklaarde u dat de politie tegen uw moeder zei dat u jong was en zij u met rust diende te laten en ze u uw eigen leven moest laten leiden (CGVS II, p. 5). Uw moeder daarentegen verklaarde dat de politie gewoon een verklaring afnam en dat als dit nog eens zou voorvallen, u naar een rehabilitatiecentrum zou gaan (CGVS M. (...) III, p. 5).

Voorts verklaarde u in de ochtend van 19 november 2019 door uw belagers naar het politiecommissariaat van Krujë te zijn gebracht omdat uw moeder een bericht had gestuurd naar een politieofficier dat zij verder hulp zou gaan vragen bij de politie in Tirana, waarmee u insinueerde dat de politie uw belagers hiervan op de hoogte had gebracht (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 7). Waar u te kennen geeft dat u naar het politiecommissariaat werd gebracht nadat er gebeld werd tussen E.C. (...), A.B. (...) en de politie (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 7), moet herhaald worden dat u in het proces-verbaal van 8 juli 2020 verklaarde dat A.M. (...) diegene was die, zonder tussenkomst van iemand anders, besloot u naar het politiecommissariaat te brengen en wel pas op 22 november 2019. Dat uw belagers door de politie op de

hoogte waren gebracht van de klachten waardoor u uiteindelijk werd vrijgelaten, kan aldus niet voor waar aangenomen worden.

Waar u oppert dat de inhoud van het proces-verbaal van 22 november 2019 door toedoen van een psychologe die het politiegehoor had bijgewoond vervalst werd (CGVS II, p. 11), moet vooreerst opgemerkt worden dat u bekende dat u het proces-verbaal nog nooit gelezen had (CGVS II, p. 11). Verder moet gewezen worden op uw verklaringen afgelegd op het CGVS waaruit blijkt dat u op 22 november 2019 zelf niet de ware toedracht van de feiten aan de politie heeft verteld. U zei de politie dat u vrijwillig drugs gebruikte en vermeldde niets over wat uw belagers hadden gedaan uit angst (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 9-10). Er kan aldus niet zondermeer vanuit gegaan worden dat de politie onwillig was om u bescherming te bieden. Immers indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de (volledige) feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw ouders dat de politie van Krujë, ondanks dat u hen niet alles vertelde, wel degelijk een onderzoek startte naar aanleiding van uw verklaringen in november 2019. Zo verklaarde uw moeder dat zij op 19 november 2019 – wanneer u zich aanmeldde bij het politiecommissariaat van Krujë - uw gsm indiende waarop belastende berichten stonden van uw belagers. Hierop stelde de chef misdaad van de politie van Krujë, I.Q. (...), vast dat dit om ernstige feiten ging (CGVS M. (...) III, p. 7). Hoewel u aangaf dat terwijl u in het commissariaat van Krujë verbleef, er niemand werd verhoord of gearresteerd en dat er geen confrontatie plaatsvond (CGVS II, p. 11-12), verklaarde uw moeder dat de politie op basis van de gegevens van uw telefoon verschillende van uw belagers arresteerde. Hierop vond een confrontatie plaats, maar u verklaarde volgens uw moeder deze personen niet te kennen. Uw belagers werden hierop na vierentwintig uur vrijgelaten. U werd door een medisch team onderzocht dat vaststelde dat u gedrogeerd en verkracht was. Volgens uw moeder verklaarde de politie daarenboven dat eens u uit het rehabilitatiecentrum – dat door de autoriteiten werd betaald - zou komen, zij het onderzoek zouden verderzetten (CGVS M. (...) III, p. 8). Dat de politie van Krujë dit onderzoek verderzette blijkt uit de verklaringen van uw ouders. Hoewel uw vader aanvankelijk stelde dat het onderzoek niet werd verdergezet en alles van uw gsm werd gewist (CGVS L. (...) II, p. 6, 8), verklaarde hij even later dat jullie in februari 2020 gecontacteerd werden door politiechef I.Q. (...) omdat hij een paar vragen voor u had en waarbij jullie afspraken. Uw vader onderhield vervolgens contact met hem (CGVS L. (...) II, p. 14). Ook wanneer uw ouders enkele maanden later uw gsm terugvroegen, vertelde I.Q. (...), hen dat het onderzoek nog lopende was (CGVS M. (...) III, p. 9 / CGVS L. (...) I, p. 9). Gelet dat ook uw vader diende toe te geven dat de berichten op uw gsm werden gebruikt als bewijs voor de arrestatie van uw belagers in november 2019 (CGVS L. (...) II, p. 10-11), kan er dan ook weinig geloof worden gehecht aan zijn bewering dat deze berichten nadien kwaadwillig van uw gsm werden gewist.

Uit het geheel aan voorgaande heeft u aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw belagers de Albanese autoriteiten in uw nadeel hebben beïnvloed.

Hoe dan ook, zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan uw bewering dat uw belagers de Albanese autoriteiten in uw nadeel hebben beïnvloed, dan nog dient er op gewezen te worden dat noch u, noch uw moeder dit als gebrekkig ervaren politieoptreden van de politie van Fushë Krujë en Krujë ergens aankaarte (CGVS II, p. 24). U stelde dat u dit wel in de media had gedaan omdat de autoriteiten niet werken zoals zij moeten werken (CGVS II, p. 24). Uw moeder verklaarde dienaangaande enkel dat zij ermee bedreigd had naar de SPAK te gaan – waaruit blijkt dat zij op de hoogte was van deze eenheid - , maar dit uiteindelijk niet deed uit schrik voor verdere problemen (CGVS M. (...) III, p. 16). Evenwel, autoriteiten kunnen niet optreden ten aanzien van feiten (inclusief gebrekkig politie-optreden) waarvan ze niet op de hoogte worden gebracht.

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te

klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Aansluitend op voorgaande kan er op gewezen worden dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optraden na uw aangifte in juli 2020. Zo werden alle belagers die op dat moment gevonden konden worden, gearresteerd en werd er een confrontatie uitgevoerd in het politiecommissariaat van Durrës (CGVS II, p. 16). Uit de door u en uw vader ingediende vragen van het parket van Krujë van 14 juli 2020 en deze van 21 juli 2020 blijkt bovendien dat het parket veiligheidsmaatregelen vroeg tegen uw belagers. Dat een aantal van uw belagers werden vrijgelaten – iets wat u op geen enkele manier aantoonst – wijst op zich trouwens niet op enige onwil van de Albanese autoriteiten. Dergelijke vrijlating kan te wijten zijn aan tal van factoren. Uw moeder verklaarde verder dat E.H. (...), die eveneens de rechter was in uw procedure, ontslagen werd omwille van corruptie (CGVS M. (...) III, p. 17).

Het is trouwens opmerkelijk dat u noch uw moeder duidelijkheid kon scheppen over wat er met uw belagers gebeurde na hun arrestatie in juli 2020. U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u vernam dat in april 2021 vier van uw belagers werden vrijgelaten, terwijl twee anderen nog werden vastgehouden (CGVS I, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u niet wist wanneer zij werden vrijgelaten noch wat de reden voor hun vrijlating was (CGVS II, p. 19, 21). U verklaarde daarentegen wel dat uw belagers in beschuldiging werden gesteld, maar u wist niet wanneer. U dacht dat dit na de aangifte van juli 2020 was. U wist evenmin of zij veroordeeld werden. U gaf voorts aan niet echt op de hoogte te zijn van het gerechtelijke proces noch wat de huidige stand van zaken was (CGVS II, p. 19-20). Dit is merkwaardig gezien u tegelijkertijd wel aangaf dat jullie wel op de hoogte werden gehouden wanneer er zittingen plaats vonden en dat er reeds een zitting plaatsvond in augustus 2020 waarbij u uw verklaringen diende te bevestigen (CGVS II, p. 20). Van een verzoeker kan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband

houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat u stelde dat u zich niet geïnformeerd had omdat u alle contacten met Albanië verbroken had, u niet wil dat mensen weten dat u hier bent en u geen advocaat had in Albanië (CGVS II, p. 21), weet hier niet te overtuigen. Immers u gaf zelf aan dat u rechtvaardigheid wou (CGVS II, p. 23). Bovendien blijkt uit een notariële akte van 20 juli 2020 die uw vader neerlegde, dat er wel degelijk een advocaat werd aangesteld door uw ouders om jullie in deze zaak te vertegenwoordigen. Ook uw moeder verklaarde tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud niets te weten over de huidige stand van zaken. Zij had hierover enkel geïnformeerd bij haar moeder en zus (CGVS M. (...) II, p. 4-5). Tijdens haar derde persoonlijke onderhoud slaagde uw moeder er evenmin meer duidelijkheid te scheppen. Zo verklaarde zij dat uw belagers veroordeeld werden door de rechtbank van Krujë, maar dat zij na zes maanden vrij kwamen door corruptie, buiten twee van hen waarvoor nog geen definitieve beslissing is (CGVS M. (...) III, p. 14). Zij baseerde zich hiervoor op het feit dat zij in het verleden ook al in de gevangenis zaten, maar snel weer vrij kwamen. Er op gewezen dat dit er toch op wijst dat de Albanese autoriteiten in het verleden net wel hebben opgetreden tegen uw belagers, repliceerde zij enkel dat dit voor een korte tijd was. Uw moeder had evenwel geen concrete aanwijzingen dat een aantal van uw belagers na zes maanden vrijkwamen door corruptie, maar stelde enkel dat de C. (...) familie gekend is in de zone van Nikël en dat zij daarover niet meer hoefde te zeggen (CGVS M. (...) III, p. 15). Zoals hierboven gesteld: dat uw belagers na zes maanden vrij kwamen kan te wijten zijn aan tal van factoren. Hoewel uw moeder meende dat dit te wijten is aan corruptie ging zij niet tegen deze vrijlating in beroep noch kaartte zij deze vermeende corruptie ergens aan omdat dit volgens uw moeder nog grotere gevolgen zou meebrengen (CGVS M. (...) III, p. 15-16). Dat u en uw moeder dergelijke gebrekkige en incoherente verklaringen afleggen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uit maken van uw jullie vrees, ondermijnt jullie geloofwaardigheid fundamenteel. Hierbij dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerlegden betreffende de beweerde rechtsgang van jullie belagers. Dat uw moeder stelde dat zij voor deze documenten zelf aanwezig dient te zijn en dat zij het nummer van de advocaat kwijt was (CGVS M. (...) III, p. 15), kan hier niet worden weerhouden. Immers uw belagers werden reeds in april 2021 vrijgelaten, terwijl jullie pas in juli 2021 Albanië verlieten.

Ook wat betreft de gebeurtenissen na uw aangifte in juli 2020 maakte u niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de autoriteiten voor bescherming. U verklaarde dat er na uw aangifte familieleden van de belagers langskwamen bij uw moeder en haar bedreigden om de aangifte in te trekken. U wist evenwel niet of uw moeder of iemand anders daarvoor de politie had gecontacteerd (CGVS II, p. 17). Uw moeder gaf hierbij aan dat zij de politie niet contacteerde omdat de situatie op dat moment chaotisch was (CGVS M. (...) III, p. 10). Uw vader daarentegen verklaarde dat deze mensen die langskwamen helemaal niet vijandig waren, dat zowel hij als uw moeder hierover een verklaring aflegde bij de politie en dat de politie deze mensen contacteerde om te zeggen dat zij niet dit niet meer mochten doen (CGVS L. (...) II, p. 18). Voorts verklaarde u ook dat uw moeder wanneer zij die dag de politie van Krujë belde om de explosieven te melden aan jullie woning, zij door hen aan het lijntje werd gehouden doordat zij vragen stelden over de explosieven en dat de politie pas kwam wanneer uw vader een politieofficier van Durrës op de hoogte bracht. U voegde hier aan toe dat de politie vervolgens niets ondernam (CGVS II, p. 17). Uw moeder verklaarde echter dat zij op het moment afgeleid was en dat zij probeerde richtlijnen te geven aan de politie waar jullie woning was. Ze verklaarde verder dat de politie aan de telefoon reeds een onderzoek begon uit te voeren (CGVS M. (...) III, p. 10). Dat de politie vragen stelt wanneer er explosieven gemeld worden, kan in alle redelijkheid niet gezien worden als een gebrekkig politieoptreden. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat niet alleen de lokale politie kwam, maar ook eenheden uit Tirana (CGVS II, p. 17). Bovendien verklaarde de politie dat A.B. (...), een van uw belagers die op dat moment nog niet gevonden kon worden, verantwoordelijk was voor de explosieven (CGVS II, p. 18). Ook voor de brand die een dag later uitbrak op jullie velden, kwamen zowel de politie als de brandweer ter plaatse (CGSV II, p. 18).

Dat de autoriteiten jullie wel degelijk hulp verleenden blijkt verder uit jullie verklaringen dat er op jullie vraag door een sociaal werker van de gemeente voor jullie een opvangplaats gezocht werd na de brand (CGVS II, p. 18 / CGVS M. (...) III, p. 11). Wat betreft de verklaringen van uw vader dat de gemeente zich na jullie terugkeer tegen jullie richtte en zijn kinderen de schuld wou geven zodat uw belagers vrijuit konden gaan door jullie in een centrum te plaatsen (CGVS L. (...), p. 10), dient vastgesteld te worden dat deze uitspraken nergens op gebaseerd zijn. Immers uit het door u ingediende vonnis van 31 juli 2020 van de rechtbank van Krujë blijkt dat de gemeente enkel de vraag stelt om de hulp aan u en uw zussen en broer verder te zetten in het opvangcentrum, terwijl uw ouders hierin vroegen om de kinderen terug naar huis te laten keren. Uit dit vonnis blijkt bovendien dat beslist werd dat jullie opnieuw naar huis konden keren. Bovendien blijkt uit de verklaringen van u en uw moeder dat na jullie terugkeer naar jullie woning in Fushë Krujë, de gemeenten van Fushë en Fushë Krujë de beslissing namen jullie politiebescherming te geven. Hoewel uw vader verklaarde dat deze politiebescherming ophield wanneer jullie opnieuw naar huis keerden (CGVS L. (...) I, p. 10), verklaarde u en uw moeder dat deze duurde tot vlak voor jullie vertrek naar Tirana op 1 oktober 2020 waarbij een patrouille 's nachts voor jullie deur postvatte (CGVS II, p. 19).

/ CGVS M. (...) III, p. 11). Voorts blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat de Albanese autoriteiten gedurende drie maanden de helft van jullie huur betaalden na jullie verhuis naar Tirana en u kosteloos een psycholoog ter beschikking kreeg (CGVS M. (...) III, p. 12). Dit wordt eveneens bevestigd door documenten die uw vader indiende afkomstig van verschillende overheden en instanties uit de periode juli 2020 tot en met oktober 2020 waaruit blijkt dat jullie financiële en psychosociale steun ontvingen.

Betreffende de gebeurtenis van 31 mei 2021 waarbij u door E.C. (...) en een onbekende werd meegenomen, gedwongen werd drugs te nemen en door hen verkracht en bedreigd werd (CGVS I, p. 9 / CGVS II, p. 21), dient vastgesteld te worden dat u de politie hiervan nooit op de hoogte bracht (CGVS II, p. 21). Uw verklaring dat u veel angst had (CGVS II, p. 22), kan hier uw nalaten niet verschonen. Immers uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds meermaals in uw belang optraden tegen uw belagers. U stelde dat u hierna nog een motorrijder tegenkwam en nog telefonische bedreigingen ontving van uw belagers, maar dat wanneer u naar de politie in Tirana nummer 2 ging, u werd gezegd dat als u zoveel vrees had, u naar het buitenland diende te vertrekken (CGVS II, p. 22). U kaartte dit gebrekkige optreden van de politie van Tirana nummer 2 nergens aan omdat het anders nog erger zou worden (CGVS II, p. 23). Dergelijke verklaring is evenwel ontoereikend om uw nalaten te verschonen. Ook uw moeder haalde een incident bij de politie van Tirana aan waarbij u en uw moeder naar de politie waren gestapt omdat u niet snel genoeg naar huis kwam. Uw moeder stelde dat zij u wou aanzetten tot het opbiechten van iets, maar u zei niets, waarop de politie jullie wegstuurde (CGVS M. (...) III, p. 13). Hieruit kan bezwaarlijk een gebrekkig politieoptreden worden afgeleid. Tot slot dient nog aangestipt te worden dat wat betreft de reactie op de telefoon die uw moeder op uw gsm aannam, er opnieuw een ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen de verklaringen van uw ouders ter zake. Immers uw moeder stelde dat de politie hierover niet gecontacteerd werd (CGVS M. (...) III, p. 13), terwijl uw vader daarentegen verklaarde dat jullie hiervoor wel naar de politie in Tirana gingen om een aangifte in te dienen. Hij voegde hier aan toe dat jullie het telefoonnummer aan de politie gaven en zij zeiden dat ze jullie zouden contacteren als ze gevonden werden (CGVS L. (...) I, p. 11). Dergelijke ernstige tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van deze laatste bedreiging.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u en uw familie wel degelijk toegang hadden tot de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier niet betwist. De documenten aangaande het optreden van de autoriteiten (gemeente/sociale diensten/politie/parket/rechtbank) ondersteunen enkel voorgaande vaststellingen inzake de voor u beschikbare beschermingsmogelijkheden. Dat u het slachtoffer werd van seksueel geweld, zoals weergegeven in de berichtgeving opgenomen op de USBstick staat op zich niet ter discussie. Wat betreft de brief van uw advocaat en het antwoord op het verzoek om inlichtingen, dient vastgesteld te worden dat u vervolgens op het Commissariaat-generaal uitgebreid de tijd gegeven werd om uw asielmotieven omstandig toe te lichten. Bijgevolg zijn deze documenten niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De brief van uw psycholoog werd reeds hierboven besproken. Psychologische problemen op zich ressorteren bovendien niet onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Uit de verklaringen van uw moeder en de documenten van uw vader blijkt trouwens dat u in Albanië toegang had tot psychosociale steun (CGVS M. (...) III, p. 12)."

Derhalve dient ook uw verzoek kennelijk ongegrond verklaard te worden.

Wat betreft de pogingen tot aanranding door uw vader en het huiselijk geweld dat u onderging door uw exechtgenoot (CGVS I, p. 4-6, 11-12), dient vastgesteld te worden dat u deze zelf niet aanhaalde als asielmotieven (CGVS I, p. 11). Bovendien blijkt uit niets dat u voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de zoals hierboven omschreven in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Wat betreft de problemen met uw vader – wiens pogingen hiertoe stopten in 2016 (CGVS I, p. 5) – blijkt uit uw verklaringen dat u nooit naar de politie ging omdat u zich schaamde (CGVS I, p. 5-6). Dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Voor wat betreft de problemen met uw

ex-echtgenoot blijkt uit uw verklaringen dat zowel u als de artsen die u verzorgden een aangifte konden doen bij de Albanese politie en dat uw ex-echtgenoot in 2016 veroordeeld werd voor huiselijk geweld (CGVS I, p. 11). U bent sinds 2017 ook wettelijk van hem gescheiden (CGVS I, p. 4).

Uw documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, deze van uw kinderen noch uw scheiding worden hier betwist. De brief van de psycholoog werd reeds besproken. Wat betreft de brief van uw advocaat op het verzoek om inlichtingen, dient vastgesteld te worden dat u vervolgens op het Commissariaatgeneraal uitgebreid de tijd werd gegeven om uw asielmotieven toe te lichten. Bijgevolg zijn deze documenten dan ook niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeksters beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de "de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980".

Verzoeksters gaan vooreerst in op de psychologische toestand van de gezinsleden. Zij voeren aan:

"Eerst en vooral is het nuttig te herinneren aan de psychologische context waarin de familie X. (...) sinds haar aankomst in België is geëvolueerd.

In het centrum duurde het enige tijd voordat de familie contact opnam en vertrouwen kreeg.

De advocaat van de X. (...)’s vroeg de maatschappelijk werkers rechtstreeks om een regelmatige follow-up door een psycholoog.

Het was echter bijzonder moeilijk om er een te vinden, vooral omdat de familie Albaneestalg is en er weinig tolken beschikbaar waren.

Bovendien was het contact met de eerste gevonden psycholoog bijzonder ingewikkeld.

Zijn praktijk was ver weg en hij was niet beschikbaar.

De follow-up van de gezinsleden kon dus niet adequaat worden uitgevoerd en X. (...) en mevrouw F. (...) wachten nu op een nieuwe afspraak met een nieuwe psycholoog.

Het is belangrijk op te merken dat geen van de door X. (...) ondervonden feiten kan worden betwist.

Het rapport van de eerste psycholoog en haar toestand, zowel tijdens als buiten haar gesprekken, getuigen hiervan.

Naast de ernstige gebeurtenissen die X. (...) heeft meegemaakt, werd het gezin ook geconfronteerd met geweld binnen het gezin en moest het de opsluiting van de vader ondergaan, wat bijzonder traumatisch was voor de kinderen en voor mevrouw F. (...).

Deze beproevingen creëerden een situatie waarin de dialoog tussen de gezinsleden totaal verbroken was en ieder van hen al het leed van wat hij had meegemaakt in zich bewaarde.

Gezinstherapie, met hulp van de raad en de maatschappelijk werkers van het gezin, was noodzakelijk.

In het geval van X. (...) hebben de misdaden waarvan zij het slachtoffer is geworden een diepgaande invloed gehad op haar, haar ouders en haar broers en zussen, en daarom heeft het CGVS maandenlang geduld moeten oefenen om hen te ondervragen.

Het valt niet te ontkennen dat X. (...) en haar moeder mensen met bijzondere behoeften zijn en dat de gebeurtenissen die zij hebben meegemaakt van invloed zijn op hun vermogen om zichzelf volledig te verklaren tijdens hun ondervragingen op het Commissariaat, zoals hun raadsman hen herhaaldelijk per e-mail en in de brief van 24 december 2021 in herinnering heeft gebracht.

Het CGVS is zich terdege bewust van de gezinssituatie en de door X. (...) ondervonden feiten, die het in zijn beslissing niet betwist.

Het is dan ook verbazingwekkend om te lezen dat het CGVS de verklaring van de psycholoog van 24 september 2021 van tafel veegt.

Door deze eerste vaststelling, die volledig in strijd is met de elementen van het dossier, heeft het CGVS de zorgplicht geschonden."

Waar aan eerste verzoekster wordt verweten dat zij de band tussen de haar problemen en de problemen met haar vader niet aannemelijk maakte en dat zij zich hierover niet nader informeerde bij haar vader, doen verzoeksters gelden:

"Deze veronderstelling houdt geen rekening met de culturele context van het gezin.

De X. (...)’s leven volgens de Albanese gewoonten en gebruiken, waar de plaats van de man centraal staat en machismo de norm is.

Het gezin leefde in een bijzonder gespannen klimaat, waar de vader, een alcoholist, regelmatig gewelddadige uitbarstingen had en waar de dialoog niet optimaal was.

Bovendien is het ondenkbaar dat kinderen, vooral jonge meisjes, hun vader ondervragen over zijn persoonlijke zaken, vooral die welke verband houden met de maffia en drugs.

Men mag ook niet vergeten dat X. (...) toen erg jong was en onder dwang gedrogeerd was.

Ze verkeerde in een staat van ontwenning en was het slachtoffer van meerdere verkrachtingen, wat resulteerde in een posttraumatisch shocksyndroom, waaraan ze nog steeds lijdt.

Pas toen zij in België aankwamen, en pas na verscheidene ontmoetingen met hun raadsman, kon de familie X. (...) alles wat in Albanië was gebeurd duidelijk bespreken.

Daarvoor waren de ouders zich niet eens bewust van alles wat hun dochter had meegemaakt.

Tijdens zijn gesprekken bij het CGVS werkte de familie zoveel mogelijk mee.

Meneer X. (...) gaf alle informatie die hij had over de familie C. (...).

Bovendien is het moeilijk te weten welke documenten de familie had moeten overleggen om de valse beschuldigingen en verklaringen tegen de vader te bewijzen, aangezien er in dit soort situaties logischerwijs geen documenten zijn.

Het is ondenkbaar dat een politieagent die corrupt is of een maffioso die steekpenningen geeft, een certificaat in die zin zou afgeven...

Het CGVS vraagt de aanvragers om onmogelijke bewijzen.

Het is ook belangrijk op te merken dat de familie geen advocaat meer heeft in Albanië.

Ze werden allemaal bedreigd tijdens de procedure en gooiden snel de handdoek in de ring.

Het argument van het CGVS gaat dus niet op."

Omtrent de aan hen verweten tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen bij het CGVS en de neergelegde documenten, betogen verzoeksters:

"Bij lezing van de aantekeningen van verzoekers blijkt enerzijds dat geen rekening is gehouden met de toestand van het jonge meisje ten tijde van haar verklaringen en anderzijds dat deze "tegenstrijdigheden" door verzoekers zijn opgemerkt en verklaard.

Het is inderdaad belangrijk te herinneren aan de verschrikkelijke omstandigheden waarin de verklaringen van X. (...) werden afgelegd.

Het meisje werd door haar aanvallers teruggebracht naar het politiebureau, net na enkele dagen van verschrikking, waarbij ze werd gedrogeerd en verkracht.

Zodra ze op het politiebureau aankwam, vroeg het meisje om haar moeder te zien, maar dat werd haar geweigerd.

Ze mocht zich niet wassen of omkleden en mocht slechts een paar uur slapen gedurende de drie dagen dat ze op het politiebureau zat.

Aan de staat van shock en gemis waarin zij zich bevond, moet men de angst toevoegen die haar verlamde. Ze beleefde deze tragische gebeurtenissen onder bedreiging en dwang van haar aanvallers, die beloofden haar en haar familie iets aan te doen als ze zich zou uitspreken.

Bovendien vertelde zij de politie dat de op het politiebureau aanwezige psycholoog een familielid van de familie C. (...) was en dat zij wilde dat iemand anders haar zou bijstaan, maar dit werd opnieuw geweigerd.

In het licht van deze elementen is het dus normaal dat er verschillen bestaan tussen de verklaringen van X. (...) bij de Albanese politie en bij het CGVS.

Bovendien is de timing van deze verklaringen van belang, aangezien, zoals hierboven vermeld, het meisje op dat moment in een staat van shock en drugsontwenning verkeerde, hetgeen de verschillen kan verklaren.

Zoals de VN Vluchtelingenorganisatie (UNHCR) in haar "Beyond Proof" opmerkt

(...)

De HCR herinnert er via talrijke studies aan dat

(...)

Uit de psychologische literatuur blijkt ook dat herinneringen aan traumatische gebeurtenissen aanzienlijk verschillen van normale herinneringen.

Er zijn aanzienlijke aanwijzingen dat het verwerken van traumatische ervaringen het geheugen beïnvloedt.

Er is ook veel onderzoek gedaan naar de gevolgen van een trauma voor het vermogen om zich dergelijke gebeurtenissen te herinneren en voor het gedrag van de getraumatiseerde (...)

De UNHCR stelt terecht dat

(...)

Door geen rekening te houden met de context waarin deze gesprekken plaatsvonden en door geen rekening te houden met X. (...)’s gezondheidstoestand en shock ten tijde van haar verklaringen, heeft het CGVS in zijn zorgplichtbranche het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

Bovendien hebben verzoekers tijdens hun verhoor van meet af aan op deze schijntegenstellingen gewezen en verklaard dat de politie haar werk niet naar behoren had gedaan, met name wegens de druk die door de machtige familie C. (...) werd uitgeoefend.

Wanneer men het door X. (...)aan het CGVS vertelde verhaal vergelijkt met de door de politie afgenomen verklaringen, valt op dat de politie de feiten in de klacht heeft afgezwakt.

Hier kon X. (...), mede dankzij haar therapie, het geduld van haar maatschappelijk werker en haar raadgever, haar verhaal echt uitleggen.

Er zij aan herinnerd dat deze klacht door het meisje werd ingediend wegens bijzonder ernstige en traumatische gebeurtenissen, op zeer jonge leeftijd, onder bedreiging van haar aanvallers, zonder de aanwezigheid en de steun van haar ouders.

Ze was ook gedrogeerd ten tijde van haar verklaringen en ondertekende de documenten zonder te begrijpen wat ze deed, zonder zelfs maar te kunnen herlezen.

Hieruit blijkt al dat er een probleem was bij de behandeling van haar klacht en haar zaak, waarop de familie niet heeft nagelaten te wijzen.

Opnieuw heeft het CG VS de door verzoekers verstrekte informatie slechts gedeeltelijk beoordeeld en niet met alle elementen rekening gehouden."

Met betrekking tot het politieoptreden in Albanië, voeren verzoeksters verder aan:

"Ten derde is het CG VS met betrekking tot het politieoptreden en het onderzoek in Albanië van mening dat het onderzoek naar behoren is uitgevoerd en dat het Albanese systeem niet tekortschiet.

Uit het bovenstaande blijkt echter al het tegendeel.

X. (...) heeft herhaaldelijk gezegd dat niet alles in het dossier staat.

Bovendien heeft het resultaat van de procedure duidelijk aangetoond dat de meeste van haar aanvallers niet eens zijn aangeklaagd, ondanks de door het meisje aangedragen elementen, die zelfs als ze door de politie zijn afgezwakt, ontstellend blijven.

Er zij aan herinnerd dat de familie ook werd bedreigd, dat werd geprobeerd hen te doden door het door de staat ter beschikking gestelde tijdelijke onderkomen op te blazen, dat hun land werd platgebrand en dat X. (...) en haar jongere zusje bijna werden overreden door handlangers van de aanvallers.

Deze feiten worden niet tegengesproken door het CGVS.

Aangezien deze feiten als waar worden erkend en verscheidene van haar agressors, zo niet allen vandaag, vrij zijn, is er, gezien de gepleegde feiten, reden om vraagtekens te plaatsen bij deze zogenaamde Albanese gerechtelijke en politieke efficiëntie.

De C. (...) -familie is en blijft een reële bedreiging voor de X. (...) 's.

Zoals de heer X. (...) verklaarde, staat de familie C. (...) bekend om haar illegale en gevaarlijke activiteiten, al verschillende generaties lang.

Ze staan bekend als maffiosi, drugsbaronnen, mensenhandelaren, terroristen en moordenaars.

Zo nam de oom van E.C. (...), N. (...), in 1998 deel aan de moord op een parlamentslid en zat hij slechts enkele jaren in de gevangenis.

De C. (...) 's staan er ook om bekend corruptie tegen de politie te gebruiken.

Een andere oom van E. (...), N.C. (...), die officier was bij de criminele politie in het district Dures, nam samen met zijn broer deel aan een aanval op de staat, wat iedereen wist.

Hij werd pas vele jaren later uit zijn functie ontheven, om fiscale redenen.

Hij heeft nog nooit een voet in de gevangenis gezet.

Wat E.C. (...) betreft, ondanks de zware aanklachten die tegen hem ingediend hadden moeten worden, is hij nu vrij.

Het is opvallend dat er voor de leden van deze familie tijdens de vervolging slechts de schijn van gerechtigheid is, maar dat zij er uiteindelijk altijd mee weggelopen, ondanks de ernst van hun misdaden.

Ze bleven hen daarna zelfs bedreigen, vooral via de sociale netwerken van X. (...) en haar jongere zus L. (...).

Het CGVS heeft meneer X. (...) gevraagd deze schermafbbeeldingen te verstrekken, maar hij was daartoe niet in staat, omdat hij in de maand juli in het ziekenhuis was opgenomen en sinds deze zomer niet meer bij zijn ex-vrouw en kinderen woont.

De dialoog is volledig stukgelopen in de familie, die nu verdeeld is.

Er zij dus op gewezen dat de door de X. (...) 's verstrekte informatie elkaar aanvult en geenszins tegenstrijdig is, zoals het Commissariaat-Generaal lijkt te beweren.

Ieder van hen werd gevraagd zijn visie op de gebeurtenissen, zijn standpunt en zijn gevoelens te geven.

Het is verrassend dat X. (...) wordt verweten dat zij niet meer heeft kunnen zeggen over de uitwisselingen tussen haar aanvallers en de politie, wat zij per definitie niet had kunnen doen.

Uit de door de politie opgestelde proces-verbaal blijkt dat zij niet heeft gelogen, maar uit de verklaringen over de rest van de procedure blijkt dat het Albanese systeem zich niet heeft bewezen.

De politie pakt een jong meisje op dat slachtoffer is van mensenhandel door de maffia, ze weten onder wat voor bedreigingen ze staat en toch zijn er geen voorzorgsmaatregelen genomen.

Het CGVS zegt cynisch dat de politie niet meer had kunnen doen omdat het meisje hen niet alles heeft verteld, maar het houdt geen rekening met de voorwaarden van haar verklaring, noch met het feit dat zij achteraf niet is verhoord.

Een behoorlijke afzetting had moeten plaatsvinden nadat X. (...) tijd had gehad om te genezen, te rusten en bij een vertrouwd persoon te zijn, in dit geval haar moeder.

Bovendien is het vreemd te veronderstellen dat de maffia haar niet zou hebben bedreigd.

Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal opnieuw een kennelijke beoordelingsfout gemaakt en de zorgvuldigheidsplicht geschonden."

Met betrekking tot de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië, stellen verzoeksters vervolgens:

"Het CGVS staat stil bij de recente hervormingen die de Albanese regering heeft aangenomen om aan te tonen dat het land wel degelijk een veilig land is.

Het lijkt er echter op dat de familie C. (...) veel te machtig is voor de politie of rechters om de X. (...)’s te beschermen.

De belangrijkste daders van deze aanslagen zijn namelijk vrij, zij betalen de politie en de rechters of maken hen zo bang dat zij niet gestraft worden voor hun daden en hun slachtoffers nog steeds kunnen aanklagen.

Meneer X. (...) heeft meerdere jaren in de gevangenis doorgebracht op basis van een valse getuigenis.

De twee dochters van het echtpaar werden verkracht en gedrogeerd, en het gezin ontsnapte aan de ontploffing van hun huis nadat hun bezittingen waren verbrand door een bende maffiaschurken.

Het CGVS verwijst naar zijn C.O.I. Focus om te concluderen dat Albanië stappen onderneemt om geweld en ook corruptie in de staat te bestrijden.

Het moet vaststellend worden dat het genomen argument gaat over legale ontwikkelingen en ratificatie van internationale verdragen.

Het CGVS erkent dat corruptie een erg verspreid fenomeen is en we kunnen niet begrijpen hoe wetsveranderingen de dingen zou veranderen.

Immers zou het niet veranderen door legale ontwikkelingen als geen middel gegeven is voor een echt verandering.

Het moet nog onderlijnen worden dat het CGVS geen concreet exemplaar van beoordeling van mensen in Albanië.

Wat de behandeling van vrouwen betreft, is de Albanese samenleving zeer patriarchaal en zijn zij vaak het slachtoffer van allerlei vormen van misbruik.

Het moet ook vaststellen worden dat deze punten worden bevestigd door het document van het C.E.D.O.C.A.

Immers kunnen we lezen :

(...)

De commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa heeft onlangs de Albanese autoriteiten ter verantwoording geroepen voor het gebruik van geweld tegen de bevolking en hen aangespoord de grondrechten, waaronder het recht op verdediging, te eerbiedigen.

Geweld tegen vrouwen blijft een groot probleem en de behandeling van strafzaken met betrekking tot vrouwen blijft tot op heden ondoeltreffend.

Meer dan 50% van de Albanese vrouwen is het slachtoffer geweest van fysiek, seksueel of psychologisch geweld.

De diep conservatieve en patriarchale samenleving is een van de factoren die dit verschijnsel verklaren, maar ook de inefficiëntie van de autoriteiten om deze misdaden te bestraffen.

Een recent arrest van het EHRM benadrukte deze ondoeltreffendheid in het onderzoek naar een zuuraanval op een vrouw en stelde:

(...)

Dit is precies het geval met verzoekers.

Immers kon de familie van een beschermingsmaatregel genieten maar deze was van een beperkte periode.

De politie en het gerechtelijk apparaat hebben nagelaten de familie X. (...) te beschermen tegen al deze aanvallen en bedreigingen.

Integendeel, de familie meldde dat sommige rechters en politieagenten geld ontvingen van de bandieten en onmiddellijk werden vrijgelaten, ondanks de ernst van de aanvallen waarmee de familie werd geconfronteerd.

De X. (...)’s probeerden hun leven te veranderen en naar een grote stad te verhuizen, maar de bandieten bleven hen bedreigen en aanvallen.

De familie X. (...) zal nooit meer veilig zijn in Albanië omdat de autoriteiten hen niet kunnen beschermen, hetzij omdat zij corrupt of bang zijn, hetzij omdat zij niet machtig genoeg zijn om hen te beschermen.

Deze last punt toont aan dat de verandering effectief niet is in Albanië.

Het moet vastgesteld worden dat het asielrelaas van verzoekers door het verslag van het CGVS bevestigd is.

De twee verslagen van de C.E.D.O.C.A. moeten nog bevestigen dat het aanbod van diensten voor de slachtoffers in Albanië erg beperkt is.

De twee verslagen spreken van een verspreide corruptie bij het rechtssysteem waar advocaten de rechters kunnen betalen.

Deze verslagen tonen bijgevolg aan dat het onmogelijk zou zijn voor verzoekers om een nuttige bescherming in Albanië te hebben.

Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht."

Verzoeksters concluderen:

"Dergelijke punten tonen aan dat verzoekers een risico van vervolging in Albanië loopt.

Het moet vaststellen worden dat de situatie van verzoekers niet op een correcte wijze geanalyseerd werd, en de door het bestuur genomen argumenten berust op veronderstellingen.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur principe, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht, in de mate dat de bestreden beslissing niet goed klaargemaakt werd.

Uit het administratieve dossier blijkt voorts dat X. (...) het slachtoffer is geweest van gruwelijke misdrijven, dat zij en haar familie zijn bedreigd en bijna vermoord en dat hij het risico loopt op verdere vervolging indien hij naar Albanië terugkeert.

Door verzoekers niet als vluchteling te erkennen heeft het CG VS het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 geschonden, en ook artikel 1 van de Geneva Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, en artikel 3 E.V.R.M.

De vluchtelingenstatus moet aan verzoekers erkennen worden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

• Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wat van 15 december 1980)

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

Uit verzoeksters' asielverhaal blijkt duidelijk dat X. (...) het slachtoffer is geweest van ernstige feiten, dat zij is verhandeld en dat zij en haar familie door haar belagers zijn bedreigd en pogingen tot moord hebben ondernomen.

Ze maken deel uit van een machtige familie die niet aarzelt om geweld te gebruiken en de autoriteiten te corrumperen.

De autoriteiten hebben de X. (...) 's niet kunnen beschermen en vandaag betalen de meeste agressors van X. (...) niet de prijs voor hun misdaden.

De familie X. (...) zal in hun land van herkomst geen enkele bescherming van betekenis kunnen genieten.

De vluchtelingenstatus moet aan verzoekers toegekend.

• Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wat van 15 december 1980)

X. (...) en mevrouw F. (...) behoren tot verschillende risicogroepen en kunnen geen enkele bescherming van de autoriteiten genieten.

Bijgevolg past het de subsidiaire bescherming aan verzoekers te verlenen.

Het betreft dat het CG VS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan verzoekers het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen."

2.2. Verzoeksters vragen op basis van het voorgaande:

"Aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling te verlenen.

In ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen.

In uiterst ondergeschikte orde, de aan verzoeker bestreden beslissing te vernietigen."

2.3. Verzoeksters voegen ter staving van hun betoog algemene informatie betreffende de situatie in Albanië en een arrest van het EHRM bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoeksters de schending aanvoeren van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeksters duiden niet op welke wijze dit artikel te dezen geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroepen zij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeksters duiden, benevens waar zij de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht aanvoeren, verder niet welk *“beginsel van behoorlijk bestuur”* zij *in casu* geschonden achten. Verder werken zij niet uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”* door hen niet op dienstige wijze uiteengezet.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeksters in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster terecht wordt gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legde op het Commissariaat-generaal een attest neer van uw psycholoog van 24 september 2021 waarin wordt gesteld dat u lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom waarbij uw symptomen worden opgesomd. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u pas sinds 7 september 2021 bij deze psycholoog in behandeling bent en dat in dit attest op geen enkele manier uiteengezet wordt hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Voorts stelt de psycholoog dat u op het moment dat het attest werd opgesteld niet in de mogelijkheid was om over uw traumatische ervaring te vertellen. Er dient verder vastgesteld te worden dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 4 maart 2022 verklaarde dat u op dat moment al twee of drie weken niet meer naar de psycholoog ging omdat het door uw andere activiteiten moeilijk was om dit te blijven doen (CGVS I, p. 2-3). Dit stuk d.d. 24.9.2021 is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u actueel niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Voorts blijkt uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een vrouwelijk medewerker en een vrouwelijke tolk wenst (vragenlijst CGVS, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door

het Commissariaat-generaal, en werd u een vrouwelijke medewerker en een vrouwelijke tolk toegewezen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeksters slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat eerste verzoekster ten gevolge van haar psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielmotieven daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan haar niet de nodige, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit het psychologische attest dat eerste verzoekster neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier van eerste verzoekster, kan zulks, in tegenstelling met wat verzoeksters trachten te laten uitschijnen en zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissingen, immers geenszins worden afgeleid. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit attest niet werd opgesteld door een psychiater doch wel door een klinisch psycholoog. Bovendien is dit attest blijkens zijn inhoud slechts gebaseerd op drie gesprekken tussen de opsteller van dit attest en eerste verzoekster zelf. Eerste verzoekster werd immers gevolgd sedert 7 september 2021, zij werd door de opsteller één keer per week gezien en het attest dateert van 24 september 2021. Voorts lijkt het attest daarbij louter te zijn gebaseerd op de verklaringen en gedragingen van eerste verzoekster tijdens deze drie gesprekken. In zoverre in dit attest wordt aangehaald dat eerste verzoekster zou lijden aan PTSD en in zoverre hierin daarnaast een aantal symptomen worden opgesomd die eerste verzoekster zou vertonen, dient verder te worden vastgesteld dat uit dit attest nergens blijkt dat en hierin op generlei wijze wordt uiteengezet hoe deze symptomen zouden zijn onderzocht. Voorts is het opmerkelijk dat in het attest wordt aangehaald dat eerste verzoekster aan deze symptomen zou lijden sedert meer dan een maand, aangezien deze symptomen zouden voortvloeien uit de gebeurtenissen die reeds veel eerder plaatsvonden in haar land van herkomst. In zoverre in het attest wordt aangegeven dat het voor eerste verzoekster op dat ogenblik totaal onmogelijk zou zijn om te verhalen over de door haar ondergane, traumatische gebeurtenissen, blijkt bovendien andermaal niet waarop deze conclusie is geschraagd.

Hoe dan ook dateert dit attest van meer dan zes maanden voor het eerste persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster en merkt verweerder in dit verband terecht op dat eerste verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij op dat moment niet meer naar de psycholoog ging omdat het door haar andere activiteiten moeilijk was om dit te blijven doen. Daarenboven gaf eerste verzoekster blijkens het schrijven van haar advocaat, zoals opgenomen in de map 'documenten' in haar administratief dossier, bij monde van deze advocaat zelf reeds drie maanden eerder, op 24 december 2021, te kennen klaar te zijn voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Noch eerste verzoekster zelf, noch haar advocaat formuleerde verder enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bovendien gaf eerste verzoekster tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud aan dat haar behandeling bij de psycholoog haar veel had geholpen om te kunnen vertellen. Even verder verklaarde zij bovendien uitdrukkelijk dat zij in staat was om het onderhoud te doen en werd er overeengekomen dat er zou worden gepauzeerd wanneer het even niet goed zou gaan (administratief dossier eerste verzoekster, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.3). Wanneer zij daaraan nood had, werd er gepauzeerd. Na de eerste pauze gaf eerste verzoekster bovendien expliciet aan in staat zijn om het persoonlijk onderhoud verder te zetten (*ibid.*, p.8). Ook na de volgende pauze verzette zij zich niet tegen de verderzetting van het persoonlijk onderhoud en gaf zij niet aan zich niet goed te voelen. Verder blijkt uit de notities van dit onderhoud dat eerste verzoeksters eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Eerste verzoekster was kennelijk in staat het gesprek te volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans een antwoord formuleren. Tevens bleek zij bij machte om haar relaas daarbij op een uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteen te zetten. Wanneer zij aan het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf zich niet meer goed te voelen en vroeg of zij later terug mocht komen, werd het persoonlijk onderhoud verder stopgezet en werd haar meegedeeld dat zij later zou worden opgeroepen (*ibid.*, p.13). Nadat het tweede persoonlijk onderhoud niet doorging omdat eerste verzoekster zich ziek meldde, aangaf zich ziek te voelen en koorts te hebben (administratief dossier eerste verzoekster, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.1), formuleerden eerste verzoekster en haar advocaat evenmin enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het derde persoonlijk onderhoud bij verweerder. Eerste verzoekster gaf bovendien aan dat zij nog steeds gestopt was met naar de psycholoog te gaan. Gevraagd waarom, gaf zij aan geen nood meer te hebben aan een psycholoog en stelde zij dat haar werk haar enorm hielp en therapeutisch werkte (administratief dossier eerste verzoekster, notities van het derde persoonlijk onderhoud, p.3). Na de pauze gaf eerste verzoekster daarenboven expliciet aan dat het ging en dat zij

echt wilde verder gaan met het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p.8). Ook na de volgende pauzes gaf zij niet aan zich niet goed te voelen en formuleerde zij geen opmerking tegen de verderzetting van het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p.13, 20). Verder blijkt ook uit de notities van dit onderhoud dat eerste verzoeksters derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Eerste verzoekster was andermaal kennelijk in staat het gesprek te volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans een antwoord formuleren. Tevens bleek zij bij machte om haar relaas daarbij op een uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteen te zetten.

Verzoeksters zelf laten daarenboven na om in het kader van het voorgaande de nodige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegen zich immers tot het uiten van de louter algemene en ongefundeerde bewering dat de *“gebeurtenissen die zij hebben meegemaakt van invloed zijn op hun vermogen om zichzelf volledig te verklaren”*. Zij tonen daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze eerste verzoeksters voorgehouden psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden. Evenmin tonen zij concreet aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeksters niet concreet aantonen of hard maken dat er ten aanzien van eerste verzoekster bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

In de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster, wordt bovendien geheel terecht aangegeven:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

U gaf aan dat u problemen kent met uw geheugen (CGVS I, p. 2). U legt hier evenwel geen enkel begin van bewijs neer. U legde daarentegen wel een attest in van een psycholoog neer. Uit dit attest kan enkel afgeleid wordt dat u door haar werd opgevolgd van 5 oktober 2021 tot en met eind oktober 2021 en dat omwille van een verhuis de afspraken hervat werden op 21 juni 2022. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeksters slagen er geheel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat tweede verzoekster ten gevolge van haar voorgehouden psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielmotieven daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan haar niet de nodige, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit het psychologische attest dat tweede verzoekster neerlegde, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier van tweede verzoekster, kan zulks, in tegenstelling met wat verzoeksters trachten te laten uitschijnen en zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster, immers geenszins worden afgeleid. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ook dit attest niet werd opgesteld door een psychiater doch wel door een klinisch psycholoog. Verder wordt er in dit attest enkel aangegeven dat tweede verzoekster door deze psycholoog werd opgevolgd van begin oktober 2021 tot eind 2021, dat daarna de behandeling werd onderbroken omwille van een verhuis en dat de behandeling werd hervat in juni 2022. Nergens wordt in dit attest enige (al dan niet voorlopige) diagnose gesteld. Evenmin wordt hierin concreet aangegeven of vermeld dat tweede verzoekster met bepaalde symptomen zou kampen en welke symptomen zij dan wel zou vertonen. Nergens wordt in het attest ook maar enige duiding gegeven omtrent tweede verzoeksters reële psychische toestand. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de eventuele klachten en symptomen van tweede verzoekster en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op tweede verzoeksters algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben gehad of zouden hebben op tweede verzoeksters vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in haar verzoek om internationale bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op

welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van tweede verzoekster een deelname in haren hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Tweede verzoekster gaf bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaringen van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van de persoonlijke onderhouden van tweede verzoekster bij het CGVS blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Tweede verzoekster kon de gesprekken duidelijk volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans een antwoord formuleren. Daarenboven bleek zij bij machte uitgebreide en gedetailleerde verklaringen af te leggen omtrent de kernelementen in haar relaas. Nergens formuleerde tweede verzoekster of haar advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze onderhouden. Integendeel gaf tweede verzoekster op 24 december 2021 bij monde van haar advocaat zelf expliciet te kennen klaar te zijn voor de persoonlijke onderhouden bij het CGVS (administratief dossier tweede verzoekster, map ‘documenten’). Tweede verzoekster gaf tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud voorts duidelijk aan in staat te zijn het persoonlijk onderhoud te volbrengen (administratief dossier tweede verzoekster, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.3). Hoewel zij tijdens haar overige persoonlijke onderhouden meermaals beweerde geheugenproblemen te kennen en hoewel haar meermaals werd gevraagd zulks te staven, verzette tweede verzoekster zich verder niet tegen het plaatsvinden van deze onderhouden en staaft en staat zij deze vermeende geheugenproblemen tot op heden niet.

Verzoeksters zelf laten bovendien andermaal na om in het kader van het voorgaande de nodige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegen zich immers tot het uiten van de louter algemene en ongefundeerde bewering dat de *“gebeurtenissen die zij hebben meegemaakt van invloed zijn op hun vermogen om zichzelf volledig te verklaren”*. Zij tonen daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze tweede verzoeksters voorgehouden psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden. Evenmin tonen zij concreet aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeksters niet concreet aantonen of hard maken dat er ten aanzien van tweede verzoekster bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeksters betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen in dit kader niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.6. Verzoeksters stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen die zij aldaar zouden hebben gekend met de belagers van eerste verzoekster.

In zoverre verzoeksters voorhouden dat deze problemen zouden voortspuiten uit of verband zouden houden met de problemen die hun vader, respectievelijk echtgenoot, eerder zou hebben gekend met E.C., dient daarbij vooreerst echter te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen immers met recht gemotiveerd:

“Allereerst heeft u uw bewering dat uw problemen het gevolg zijn van de problemen die uw vader met E.C. (...) (CGVS II, p. 4) niet aannemelijk gemaakt. Zo is het opmerkelijk dat u over dit conflict tussen uw vader en E.C. (...) geen informatie kon verstrekken. U verklaarde enkel dat uw vader u voor hij naar de gevangenis ging, had verteld dat hij verwickeld was in een conflict met de familie C. (...). Verdere informatie over de reden van dit conflict of over de betrokkenen, kon u niet geven (CGVS I, p. 11). U gaf hierbij aan dat u zich niet echt wilde bezighouden met de dingen van uw vader en dat wanneer u hem ernaar vroeg, hij u antwoordde dat u zich diende bezig te houden met uw eigen zaken (CGVS I, p. 11/CGVS II, p. 3). U vroeg geen informatie aan uw moeder omdat u niet zo nieuwsgierig bent en u al genoeg problemen had (CGVS II, p. 3). Hoewel u aanhaalde dat uw vader voor huiselijk geweld en cannabis werd veroordeeld, kon u hier evenmin iets meer over zeggen (CGVS I, p. 10). Dat u bijzonder weinig duiding kan geven over elementen die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees ondermijnt uw geloofwaardigheid. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.”

Verzoeksters slagen er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hun beweringen omtrent de Albanese cultuur en het gegeven dat in deze cultuur vaders niets aan hun dochters vertellen, staven zij niet. Zo zij werkelijk de mening toegedaan waren dat de problemen van eerste verzoekster te wijten waren aan de voorgehouden eerdere problemen van haar vader, kon bovendien hoe dan ook weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat zowel de vader van eerste verzoekster als tweede verzoekster eerste verzoekster van deze problemen in kennis zouden hebben gesteld, dat eerste verzoekster zich terdege over deze eerdere problemen zou hebben geïnformeerd en dat zij hierover meer zou moeten kunnen aangeven. Hoewel de moeilijke gezinsdynamiek en de gebeurtenissen waarvan eerste verzoekster slachtoffer werd hieraan initieel mogelijks in de weg stonden, vormen deze namelijk geenszins een afdoende verklaring voor het gegeven dat eerste verzoekster, ondanks dat zij zichzelf in de loop van 2020 geleidelijk aan openstelde naar haar vader, ondanks dat zowel haar vader, haar moeder als zijzelf op dezelfde gronden een verzoek om internationale bescherming indienden in België, ondanks dat zij na begeleiding aangaven klaar te zijn voor de persoonlijke onderhouden bij het CGVS en ondanks dat ook hun raadsman in het verzoekschrift aangeeft dat zij na verscheidene ontmoetingen met deze raadsman na hun aankomst in België alles wat er in Albanië was gebeurd duidelijk konden bespreken, zich bij haar vader niet zou hebben geïnformeerd en door deze vader niet zou zijn geïnformeerd over diens eerdere problemen. Dat haar vader dermate cruciale informatie voor haar zou hebben achtergehouden, hetgeen zowel zijn eigen verzoek om internationale bescherming als dat van verzoeksters kon schaden, is niet aannemelijk. Hoe dan ook had eerste verzoekster zich ook bij tweede verzoekster kunnen informeren omtrent de voormelde elementen. Zij gaf echter aan dit niet eens te hebben geprobeerd en verklaarde dit doordat zij eigenlijk niet zo nieuwsgierig was en al genoeg problemen had. Zo verzoeksters ervan uitgingen dat de problemen van eerste verzoeksters vader aan de basis lagen van hun aangevoerde problemen en vrees, is dit totaal niet aannemelijk. Evenmin is het in dit geval geloofwaardig dat tweede verzoekster eerste verzoekster hierover niet spontaan zou hebben geïnformeerd.

Daarenboven wordt in het kader van het voorgaande in de bestreden beslissingen terecht aangegeven: *“Uw vader beweerde dat zijn problemen met E.C. (...) te maken hebben met de drugszaken van E. (...). Omdat uw vader niet inging op een verzoek van E. (...), werd hij bedreigd, werd hij op 13 november 2016 aangehouden op verdenking van drugsbezit (er werden uw vader door de politie drugs getoond die thuis zouden gevonden zijn, maar uw vader weet niet van waar de drugs kwamen) en werd hij tot een celstraf van 3 jaar veroordeeld wegens drugsbezit (CGVS L. (...) I, p. 5-7 en p. 12). Ook uw moeder erkent dat uw vader voor drugsfeiten veroordeeld werd (CGVS M. (...) I, p. 11). Dit vonnis, dat kadert binnen de problemen van uw vader met E.C. (...), wordt evenwel door uw ouders niet neergelegd (CGVS M. (...) I, p. 11 / CGVS L. (...) II, p. 2). Uw vader verklaarde dat hij dit vonnis niet kon bekomen omdat hij daarvoor persoonlijk aanwezig moest zijn of een volmacht diende te geven aan zijn advocaat, waarvoor hij ook persoonlijk aanwezig diende te zijn (CGVS L. (...) II, p. 2). Gelet dat uw vader volgens zijn verklaringen*

reeds een beroep heeft aangetekend tegen dit vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg bij het Hof van Beroep in Tirana dat het vonnis van eerste aanleg uiteindelijk bevestigde en dat het arrest van het Hof in Tirana nu het voorwerp is van een beroep bij het Hooggerechtshof kan er evenwel in alle redelijkheid van uitgegaan worden dat uw vader of op zijn minst zijn advocaat reeds in het bezit is van het vonnis van eerste aanleg of op zijn minst een kopie ervan (CGVS L. (...) I, p. 13). Uw ouders leggen trouwens evenmin enig begin van bewijs neer van de door uw vader beweerde beroepsprocedures. Daarenboven verklaarde uw moeder dat de politie op 13 november 2016 kwam nadat zij hen gebeld had omdat uw vader haar achterna zat, de woning vernielde en dreigde haar te vermoorden (CGVS M. (...) I, p. 11).

Aldus wordt de bewering van uw vader dat hij er in 2016 werd ingeluisd door E.C. (...) en de politie van Kruië niet aannemelijk gemaakt, waardoor evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat uw problemen uit 2019 een gevolg zijn van de problemen die uw vader eerder zou hebben gekend met E.C. (...).

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Uit de voormelde verklaringen van de vader van eerste verzoekster tijdens diens persoonlijke onderhouden bij het CGVS blijkt immers dat deze in Albanië weldegelijk beschikte over een advocaat, dat zijn neef deze advocaat bovendien nog steeds kon contacteren en dat hijzelf en verzoeksters bewijzen zouden moeten kunnen neerleggen omtrent zijn beweerde veroordeling en beroepsprocedures. Voor het overige laten verzoeksters de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind, kan niet worden aangenomen dat de vader van eerste verzoekster voorheen problemen zou hebben gekend met E.C. en door diens toedoen zou zijn veroordeeld en kan evenmin worden aangenomen dat deze problemen ten grondslag zouden hebben gelegen van de problemen die eerste verzoekster zou hebben gekend van 2019 tot 2021.

Nog daargelaten de vraag naar de werkelijke en precieze aanloop naar en omstandigheden van de gebeurtenissen waar eerste verzoekster slachtoffer zou zijn geworden van 2019 tot 2020, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeksters geenszins aantonen of aannemelijk maken dat zij in dit kader verstoken bleven of bij eventuele toekomstige problemen en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernomen verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige hulp, ondersteuning, bijstand en bescherming vanwege hun eigen, lokale en nationale autoriteiten.

In zoverre verzoeksters in dit kader herhalen dat hun belagers banden zouden vertonen met de autoriteiten die aan dergelijke hulp, ondersteuning, bijstand en bescherming in de weg zouden staan, dient immers te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen vooreerst namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“In dit kader haalden zowel u als uw ouders meerdere keren aan dat uw belagers (en in hoofdzaak E.C. (...)) banden hebben met de autoriteiten en dat de autoriteiten niet of onvoldoende optraden tegen uw belagers (CGVS I, p. 7, 12 / CGVS II, p. 7, 9 / CGVS M. (...) I, p. 8, 10 / CGVS M. (...) III, p. 7 / CGVS L. (...) I, p. 5, 6, 8 / CGVS L. (...) II, p. 3, 4, 7).

(...)

Vooreerst dienen er vraagtekens geplaatst te worden bij de door jullie beweerde banden van uw belagers met de autoriteiten. Zo konden u noch uw moeder aangeven wie uw belagers bij de autoriteiten kenden (CGVS II, p. 24 / CGSV M. (...), p. 16). Uw vader verwees naar verschillende familieleden van E.C. (...) die een functie bij de autoriteiten hebben/hadden, zoals zijn vader die secretaris is van de gemeente Nikël, een burgemeester A.B. (...) en een neef die volksvertegenwoordiger is en beweerde hij dat niemand van deze bende in de gevangenis belandt (CGVS L. (...) I, p. 6). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat uw vader even later zelf aangaf dat een oom van E. (...) in de gevangenis zat na het plaatsnemen van explosieven (CGVS L. (...), p. 7). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat op het moment dat u met E.C. (...) problemen kende, er reeds een rechtszaak tegen hem liep en hij ook al veroordeeld werd in het verleden voor gelijkaardige zaken (CGVS M. (...) I, p. 13 / CGVS M. (...) III, p. 14). Hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds tegen E.C. (...) en eventuele familieleden hebben opgetreden. Voorts verklaarde uw vader dat u in mei 2020 via Instagram een bericht kreeg van A.M. (...) die zei dat het goed was dat u niets verteld had en hij 5.000 euro aan de procureur had gegeven om hem vrij te laten (CGVS L. (...) II, p. 11). U daarentegen vermeldde dit bericht van A.M. (...) niet, maar verwees enkel naar berichten die u van E.C. (...) in die periode had gekregen via uw Instagramaccount (CGVS II, p. 13-14). Ook in uw proces-verbaal vernoemt u dit specifiek bericht niet. Opnieuw dient vastgesteld te worden jullie verklaringen hierover danig verschillen. Bovendien heeft uw vader, hoewel hij beweerde dat uw zus L. (...) een screenshot had van dit bericht (CGVS L. (...) II, p. 11), dit stuk vooralsnog – hoewel de termijn reeds geruime tijd is verstreken – niet voorgelegd noch heeft hij een plausibele verklaring meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan

nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn asielrelaas enigszins kunnen staven."

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. De blote beweringen die zij in dit kader uiten in het verzoekschrift, staven zij niet. Uit de voormelde verklaringen van de vader van eerste verzoekster en tweede verzoekster blijkt verder duidelijk dat de autoriteiten in het verleden weldegelijk optraden tegen E.C. en diens familieleden. Dat de vader van eerste verzoekster door toedoen van E.C. meerdere jaren onterecht en op basis van een valse getuigenis in de gevangenis zou zijn opgesloten, ontbeert gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen in dit kader voorts iedere geloofwaardigheid. Overigens wordt de geloofwaardigheid van de vermeende invloed van E.C. nog verder ondermijnd waar de vader van eerste verzoekster tijdens diens persoonlijk onderhoud van 7 maart 2022, zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier van tweede verzoekster, duidelijk aangaf dat hij in het kader van zijn veroordeling strafvermindering kreeg en later ook nog eens vervroegd werd vrijgelaten wegens goed gedrag.

Voor de frappante tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoekster en haar vader met betrekking tot het beweerde bericht van A.M., bieden verzoeksters mede gelet op de reeds hoger aangehaalde redenen verder geen dienstige uitleg of verklaring. Voorts bieden zij geen dienstige uitleg voor het gegeven dat de vader van eerste verzoekster dit bericht, ondanks dat hiernaar werd gevraagd en ondanks dat hiervoor de nodig tijd werd geboden, niet neerlegde. Nochtans werd dit reeds tijdens diens persoonlijk onderhoud van 20 april 2022 aan hem gevraagd, waarbij hem een week de tijd werd geboden om dit bericht neer te leggen, en blijkt uit de verklaringen die hij daarbij aflegde niet dat hij op dat moment geen contact meer had met zijn dochter L. (administratief dossier tweede verzoekster, map 'landeninformatie'). Bovendien kan in dit kader worden opgemerkt dat het manifest ongeloofwaardig is dat A.M., zo deze werkelijk een grote som geld zou hebben betaald aan de procureur om hem vrij te kopen, zo dom zou zijn geweest om zulks in een instagrambericht naar eerste verzoekster te sturen.

Daarenboven tonen verzoeksters geenszins aan en kan niet worden aangenomen dat de autoriteiten in hun land van herkomst in het verleden en wanneer en in zoverre zij zich op de hulp, ondersteuning en bescherming van deze autoriteiten beriepen, gebrekkig zouden hebben opgetreden en hen geen of onvoldoende hulp, ondersteuning en bescherming boden. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen vooreerst met recht gemotiveerd:

"Verder heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat de Albanese autoriteiten ten aanzien van u gebrekkig hebben opgetreden. U verklaarde aangaande de gebeurtenissen van november 2019 dat uw moeder u had gezegd dat zij naar aanleiding van uw verdwijning van 9 november 2019 verschillende keren naar de politie van Fushë Krujë en Krujë ging om aangifte te doen. Zij kreeg echter te horen dat zij zelf naar u op zoek moest en u naar het politiecommissariaat moest brengen. U voegde hier aan toe dat de politie echter goed genoeg wist waar u was omdat het hun vrienden waren (CGVS I, p. 12-13). Er dient evenwel aangestipt te worden dat zowel uit uw verklaringen als de verklaringen van uw vader blijkt dat de politie tijdens uw verdwijningen in november 2019 wel degelijk stappen ondernam. Immers u en uw vader verklaarden meerdere malen dat de politie tijdens uw verdwijningen naar u op zoek was (CGVS I, p. 7, 13 / CGVS L. (...) I, p. 8 / CGVS II, p. 4). Bovendien is het bevreemdend dat u en uw moeder uiteenlopende verklaringen aflegden over wat politieagenten tijdens hun bezoek op 16 november 2019 tegen jullie zeiden. Zo verklaarde u dat de politie tegen uw moeder zei dat u jong was en zij u met rust diende te laten en ze u uw eigen leven moest laten leiden (CGVS II, p. 5). Uw moeder daarentegen verklaarde dat de politie gewoon een verklaring afnam en dat als dit nog eens zou voorvallen, u naar een rehabilitatiecentrum zou gaan (CGVS M. (...) III, p. 5)."

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

"Voorts verklaarde u in de ochtend van 19 november 2019 door uw belagers naar het politiecommissariaat van Krujë te zijn gebracht omdat uw moeder een bericht had gestuurd naar een politieofficier dat zij verder hulp zou gaan vragen bij de politie in Tirana, waarmee u insinueerde dat de politie uw belagers hiervan op de hoogte had gebracht (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 7)."

Nog los van de vraag of de in dit kader aangehaalde tegenstrijdigheid aan eerste verzoekster kan worden aangerekend, blijkt uit het voorgaande duidelijk en genoegzaam dat de belagers van eerste verzoekster en hun eventuele contacten binnen de politie er klaarblijkelijk vanuit gingen dat zij niet boven de wet stonden en weldegelijk in de negatieve aandacht van de Albanese autoriteiten konden komen. Op het ogenblik waarop tweede verzoekster ermee dreigde om klacht in te dienen bij SPAK in Tirana, werd eerste verzoekster namelijk onmiddellijk vrijgelaten door haar belagers en naar het politiekantoor gebracht.

Bovendien hadden deze belagers daarbij duidelijk schrik dat zij aan de politie zou vertellen wat er was gebeurd.

Daarenboven werd er vervolgens door de politie weldegelijk een proces-verbaal opgesteld, waarbij verzoekster verklaringen kon afleggen in het bijzijn van zowel haar zus als tweede verzoekster. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen verder terecht gesteld:

“Waar u oppert dat de inhoud van het proces-verbaal van 22 november 2019 door toedoen van een psychologe die het politiegehoor had bijgewoond vervalst werd (CGVS II, p. 11), moet vooreerst opgemerkt worden dat u bekende dat u het proces-verbaal nog nooit gelezen had (CGVS II, p. 11). Verder moet gewezen worden op uw verklaringen afgelegd op het CGVS waaruit blijkt dat u op 22 november 2019 zelf niet de ware toedracht van de feiten aan de politie heeft verteld. U zei de politie dat u vrijwillig drugs gebruikte en vermeldde niets over wat uw belagers hadden gedaan uit angst (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 9-10). Er kan aldus niet zondermeer vanuit gegaan worden dat de politie onwillig was om u bescherming te bieden. Immers indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de (volledige) feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij tonen geenszins concreet aan dat of welke van de gezegden die eerste verzoekster aflegde ten overstaan van de politie niet of foutief zouden zijn neergeschreven en maken niet aannemelijk dat en/of in welke mate het proces-verbaal in kwestie zou zijn vervalst. Eerste verzoekster gaf blijkens haar voormelde verklaringen in dit kader bovendien meermaals en in duidelijke bewoordingen aan het proces-verbaal in kwestie niet eens te hebben gelezen, niet te weten wat hierin staat en niet te weten wat hierin anders zou worden vermeld dan zij verklaarde. Tevens gaf zij zelf aan dat zij indertijd zelf haar verklaringen had afgezwakt en niet de ware toedracht van de feiten verstrekke aan de politie.

Desalniettemin startte de politie vervolgens daarenboven weldegelijk een onderzoek naar de feiten. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw ouders dat de politie van Krujë, ondanks dat u hen niet alles vertelde, wel degelijk een onderzoek startte naar aanleiding van uw verklaringen in november 2019. Zo verklaarde uw moeder dat zij op 19 november 2019 – wanneer u zich aanmeldde bij het politiecommissariaat van Krujë - uw gsm indiende waarop belastende berichten stonden van uw belagers. Hierop stelde de chef misdaad van de politie van Krujë, I.Q. (...), vast dat dit om ernstige feiten ging (CGVS M. (...) III, p. 7). Hoewel u aangaf dat terwijl u in het commissariaat van Krujë verbleef, er niemand werd verhoord of gearresteerd en dat er geen confrontatie plaatsvond (CGVS II, p. 11-12), verklaarde uw moeder dat de politie op basis van de gegevens van uw telefoon verschillende van uw belagers arresteerde. Hierop vond een confrontatie plaats, maar u verklaarde volgens uw moeder deze personen niet te kennen. Uw belagers werden hierop na vierentwintig uur vrijgelaten. U werd door een medisch team onderzocht dat vaststelde dat u gedrogeerd en verkracht was. Volgens uw moeder verklaarde de politie daarenboven dat eens u uit het rehabilitatiecentrum – dat door de autoriteiten werd betaald - zou komen, zij het onderzoek zouden verderzetten (CGVS M. (...) III, p. 8). Dat de politie van Krujë dit onderzoek verderzette blijkt uit de verklaringen van uw ouders. Hoewel uw vader aanvankelijk stelde dat het onderzoek niet werd verdergezet en alles van uw gsm werd gewist (CGVS L. (...) II, p. 6, 8), verklaarde hij even later dat jullie in februari 2020 gecontacteerd werden door politiechef I.Q. (...) omdat hij een paar vragen voor u had en waarbij jullie afspraken. Uw vader onderhield vervolgens contact met hem (CGVS L. (...) II, p. 14). Ook wanneer uw ouders enkele maanden later uw gsm terugvroegen, vertelde I.Q. (...), hen dat het onderzoek nog lopende was (CGVS M. (...) III, p. 9 / CGVS L. (...) I, p. 9). Gelet dat ook uw vader diende toe te geven dat de berichten op uw gsm werden gebruikt als bewijs voor de arrestatie van uw belagers in november 2019 (CGVS L. (...) II, p. 10-11), kan er dan ook weinig geloof worden gehecht aan zijn bewering dat deze berichten nadien kwaadwillig van uw gsm werden gewist.”

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Ook met betrekking tot de feiten die plaatsvonden in de loop van 2020 en 2021, traden de Albanese autoriteiten wanneer er op hen beroep werd gedaan bovendien weldegelijk en duidelijk op in het geval van verzoeksters, boden zij aan hen de nodige hulp, ondersteuning en bescherming op de momenten waarop zij de politie contacteerden en kan worden aangenomen dat zij dit ook zouden hebben gedaan zo zij ten overstaan van de politie melding zouden hebben gemaakt van de overige feiten en gebeurtenissen. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gemotiveerd:

“Aansluitend op voorgaande kan er op gewezen worden dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optraden na uw aangifte in juli 2020. Zo werden alle belagers die op dat moment gevonden konden worden, gearresteerd en werd er een confrontatie uitgevoerd in het politiecommissariaat van Durrës (CGVS II, p. 16). Uit de door u en uw vader ingediende vragen van het parket van Krujë van 14 juli 2020 en deze van

21 juli 2020 blijkt bovendien dat het parket veiligheidsmaatregelen vroeg tegen uw belagers. Dat een aantal van uw belagers werden vrijgelaten – iets wat u op geen enkele manier aantoonst – wijst op zich trouwens niet op enige onwil van de Albanese autoriteiten. Dergelijke vrijlating kan te wijten zijn aan tal van factoren. Uw moeder verklaarde verder dat E.H. (...), die eveneens de rechter was in uw procedure, ontslagen werd omwille van corruptie (CGVS M. (...) III, p. 17).

Het is trouwens opmerkelijk dat u noch uw moeder duidelijkheid kon scheppen over wat er met uw belagers gebeurde na hun arrestatie in juli 2020. U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u vernam dat in april 2021 vier van uw belagers werden vrijgelaten, terwijl twee anderen nog werden vastgehouden (CGVS I, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat u niet wist wanneer zij werden vrijgelaten noch wat de reden voor hun vrijlating was (CGVS II, p. 19, 21). U verklaarde daarentegen wel dat uw belagers in beschuldiging werden gesteld, maar u wist niet wanneer. U dacht dat dit na de aangifte van juli 2020 was. U wist evenmin of zij veroordeeld werden. U gaf voorts aan niet echt op de hoogte te zijn van het gerechtelijke proces noch wat de huidige stand van zaken was (CGVS II, p. 19-20). Dit is merkwaardig gezien u tegelijkertijd wel aangaf dat jullie wel op de hoogte werden gehouden wanneer er zittingen plaats vonden en dat er reeds een zitting plaatsvond in augustus 2020 waarbij u uw verklaringen diende te bevestigen (CGVS II, p. 20). Van een verzoeker kan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat u stelde dat u zich niet geïnformeerd had omdat u alle contacten met Albanië verbroken had, u niet wil dat mensen weten dat u hier bent en u geen advocaat had in Albanië (CGVS II, p. 21), weet hier niet te overtuigen. Immers u gaf zelf aan dat u rechtvaardigheid wou (CGVS II, p. 23). Bovendien blijkt uit een notariële akte van 20 juli 2020 die uw vader neerlegde, dat er wel degelijk een advocaat werd aangesteld door uw ouders om jullie in deze zaak te vertegenwoordigen. Ook uw moeder verklaarde tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud niets te weten over de huidige stand van zaken. Zij had hierover enkel geïnformeerd bij haar moeder en zus (CGVS M. (...) II, p. 4-5). Tijdens haar derde persoonlijke onderhoud slaagde uw moeder er evenmin meer duidelijkheid te scheppen. Zo verklaarde zij dat uw belagers veroordeeld werden door de rechtbank van Krujë, maar dat zij na zes maanden vrij kwamen door corruptie, buiten twee van hen waarvoor nog geen definitieve beslissing is (CGVS M. (...) III, p. 14). Zij baseerde zich hiervoor op het feit dat zij in het verleden ook al in de gevangenis zaten, maar snel weer vrij kwamen. Er op gewezen dat dit er toch op wijst dat de Albanese autoriteiten in het verleden net wel hebben opgetreden tegen uw belagers, repliceerde zij enkel dat dit voor een korte tijd was. Uw moeder had evenwel geen concrete aanwijzingen dat een aantal van uw belagers na zes maanden vrijkwamen door corruptie, maar stelde enkel dat de C. (...) familie gekend is in de zone van Nikël en dat zij daarover niet meer hoefde te zeggen (CGVS M. (...) III, p. 15). Zoals hierboven gesteld: dat uw belagers na zes maanden vrij kwamen kan te wijten zijn aan tal van factoren. Hoewel uw moeder meende dat dit te wijten is aan corruptie ging zij niet tegen deze vrijlating in beroep noch kaartte zij deze vermeende corruptie ergens aan omdat dit volgens uw moeder nog grotere gevolgen zou meebrengen (CGVS M. (...) III, p. 15-16). Dat u en uw moeder dergelijke gebrekkige en incoherente verklaringen afleggen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van uw jullie vrees, ondermijnt jullie geloofwaardigheid fundamenteel. Hierbij dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerlegden betreffende de beweerde rechtsgang van jullie belagers. Dat uw moeder stelde dat zij voor deze documenten zelf aanwezig dient te zijn en dat zij het nummer van de advocaat kwijt was (CGVS M. (...) III, p. 15), kan hier niet worden weerhouden. Immers uw belagers werden reeds in april 2021 vrijgelaten, terwijl jullie pas in juli 2021 Albanië verlieten.

Ook wat betreft de gebeurtenissen na uw aangifte in juli 2020 maakte u niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de autoriteiten voor bescherming. U verklaarde dat er na uw aangifte familieleden van de belagers langskwamen bij uw moeder en haar bedreigden om de aangifte in te trekken. U wist evenwel niet of uw moeder of iemand anders daarvoor de politie had gecontacteerd (CGVS II, p. 17). Uw moeder gaf hierbij aan dat zij de politie niet contacteerde omdat de situatie op dat moment chaotisch was (CGVS M. (...) III, p. 10). Uw vader daarentegen verklaarde dat deze mensen die langskwamen helemaal niet vijandig waren, dat zowel hij als uw moeder hierover een verklaring aflegde bij de politie en dat de politie deze mensen contacteerde om te zeggen dat zij niet dit niet meer mochten doen (CGVS L. (...) II, p. 18). Voorts verklaarde u ook dat uw moeder wanneer zij die dag de politie van Krujë belde om de explosieven te melden aan jullie woning, zij door hen aan het lijntje werd gehouden doordat zij vragen stelden over de explosieven en dat de politie pas kwam wanneer uw vader een politieofficier van Durrës op de hoogte bracht. U voegde hier aan toe dat de politie vervolgens niets ondernam (CGVS II, p. 17). Uw moeder verklaarde echter dat zij op het moment afgeleid was en dat zij probeerde richtlijnen te geven aan de politie waar jullie woning was. Ze verklaarde verder dat de politie aan de telefoon reeds een onderzoek begon uit te voeren (CGVS M. (...) III, p. 10). Dat de politie vragen stelt wanneer er explosieven gemeld worden, kan in alle redelijkheid niet gezien worden als een gebrekkig politieoptreden. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat niet alleen de lokale politie kwam, maar ook eenheden uit Tirana (CGVS II, p. 17). Bovendien verklaarde de politie dat A.B. (...), een van uw belagers die op dat moment

nog niet gevonden kon worden, verantwoordelijk was voor de explosieven (CGVS II, p. 18). Ook voor de brand die een dag later uitbrak op jullie velden, kwamen zowel de politie als de brandweer ter plaatse (CGSV II, p. 18).

Dat de autoriteiten jullie wel degelijk hulp verleenden blijkt verder uit jullie verklaringen dat er op jullie vraag door een sociaal werker van de gemeente voor jullie een opvangplaats gezocht werd na de brand (CGVS II, p. 18 / CGVS M. (...) III, p. 11). Wat betreft de verklaringen van uw vader dat de gemeente zich na jullie terugkeer tegen jullie richtte en zijn kinderen de schuld wou geven zodat uw belagers vrijuit konden gaan door jullie in een centrum te plaatsen (CGVS L. (...), p. 10), dient vastgesteld te worden dat deze uitspraken nergens op gebaseerd zijn. Immers uit het door u ingediende vonnis van 31 juli 2020 van de rechtbank van Kruië blijkt dat de gemeente enkel de vraag stelt om de hulp aan u en uw zussen en broer verder te zetten in het opvangcentrum, terwijl uw ouders hierin vroegen om de kinderen terug naar huis te laten keren. Uit dit vonnis blijkt bovendien dat beslist werd dat jullie opnieuw naar huis konden keren. Bovendien blijkt uit de verklaringen van u en uw moeder dat na jullie terugkeer naar jullie woning in Fushë Kruië, de gemeenten van Fushë en Fushë Kruië de beslissing namen jullie politiebescherming te geven. Hoewel uw vader verklaarde dat deze politiebescherming ophield wanneer jullie opnieuw naar huis keerden (CGVS L. (...) I, p. 10), verklaarde u en uw moeder dat deze duurde tot vlak voor jullie vertrek naar Tirana op 1 oktober 2020 waarbij een patrouille 's nachts voor jullie deur postvatte (CGVS II, p. 19 / CGVS M. (...) III, p. 11). Voorts blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat de Albanese autoriteiten gedurende drie maanden de helft van jullie huur betaalden na jullie verhuis naar Tirana en u kosteloos een psycholoog ter beschikking kreeg (CGVS M. (...) III, p. 12). Dit wordt eveneens bevestigd door documenten die uw vader indiende afkomstig van verschillende overheden en instanties uit de periode juli 2020 tot en met oktober 2020 waaruit blijkt dat jullie financiële en psychosociale steun ontvingen.

Betreffende de gebeurtenis van 31 mei 2021 waarbij u door E.C. (...) en een onbekende werd meegenomen, gedwongen werd drugs te nemen en door hen verkracht en bedreigd werd (CGVS I, p. 9 / CGVS II, p. 21), dient vastgesteld te worden dat u de politie hiervan nooit op de hoogte bracht (CGVS II, p. 21). Uw verklaring dat u veel angst had (CGVS II, p. 22), kan hier uw nalaten niet verschonen. Immers uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds meermaals in uw belang optraden tegen uw belagers. U stelde dat u hierna nog een motorrijder tegenkwam en nog telefonische bedreigingen ontving van uw belagers, maar dat wanneer u naar de politie in Tirana nummer 2 ging, u werd gezegd dat als u zoveel vrees had, u naar het buitenland diende te vertrekken (CGVS II, p. 22). U kaartte dit gebrekkige optreden van de politie van Tirana nummer 2 nergens aan omdat het anders nog erger zou worden (CGVS II, p. 23). Dergelijke verklaring is evenwel ontoereikend om uw nalaten te verschonen. Ook uw moeder haalde een incident bij de politie van Tirana aan waarbij u en uw moeder naar de politie waren gestapt omdat u niet snel genoeg naar huis kwam. Uw moeder stelde dat zij u wou aanzetten tot het opbiechten van iets, maar u zei niets, waarop de politie jullie wegstuurde (CGVS M. (...) III, p. 13). Hieruit kan bezwaarlijk een gebrekkig politieoptreden worden afgeleid. Tot slot dient nog aangestipt te worden dat wat betreft de reactie op de telefoon die uw moeder op uw gsm aannam, er opnieuw een ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen de verklaringen van uw ouders ter zake. Immers uw moeder stelde dat de politie hierover niet gecontacteerd werd (CGVS M. (...) III, p. 13), terwijl uw vader daarentegen verklaarde dat jullie hiervoor wel naar de politie in Tirana gingen om een aangifte in te dienen. Hij voegde hier aan toe dat jullie het telefoonnummer aan de politie gaven en zij zeiden dat ze jullie zouden contacteren als ze gevonden werden (CGVS L. (...) I, p. 11). Dergelijke ernstige tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van deze laatste bedreiging.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u en uw familie wel degelijk toegang hadden tot de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden."

Verzoeksters voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij vergenoegen zich er immers toe de aangevoerde feiten en gebeurtenissen eenvoudigweg te herhalen, de aandacht te vestigen op een aantal van de verklaringen die zij reeds eerder aflegden, opnieuw en op louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te verwijzen naar de beweerde machtspositie van hun belagers, andermaal boudweg en op blote en niet-gestaafde wijze te poneren dat deze belagers allemaal vrijuit zouden zijn gegaan omwille van corruptie, vraagtekens te plaatsen bij de gerechtelijke en politionele efficiëntie in Albanië en te poneren dat de politie gebrekkig zou hebben opgetreden. Hiermee ontkrachten verzoeksters de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven op generlei wijze.

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat de politie in Albanië ten overstaan van verzoeksters in het verleden gebrekkig zou hebben opgetreden en dat hun belagers er door corruptie gemakkelijker vanaf zouden zijn gekomen, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeksters in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij zulks niet konden aankaarten of, bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen, zouden kunnen aankaarten en dat zij op dit vlak niet de nodige genoegdoening en bescherming konden en kunnen bekomen in hun land van herkomst. Hoewel hun belagers, zoals reeds

hoger werd aangehaald, duidelijk schrik hadden dat zij hogerop zouden gaan en bijvoorbeeld klacht zouden indienen bij SPAK in Tirana, lieten verzoeksters blijkens de verklaringen die in dit kader met recht worden aangehaald in de bestreden beslissingen in het verleden immers stevast na om zulks te doen, dienden zij nooit klacht in bij andere of hogere autoriteiten en boden zij hiervoor geen afdoende verklaring of uitleg. Nochtans mocht zulks van hen het gelet op de beschikbare landeninformatie worden verwacht. Op basis van deze landeninformatie, wordt in de bestreden beslissingen immers geheel terecht gemotiveerd:

“Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeksters slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij wijzen op een arrest van het EHRM, dient namelijk te worden opgemerkt dat dit arrest betrekking heeft op feiten die dateren van 2009 en de procedure die hierop werd gevolgd in Albanië in de periode nadien. Bovendien heeft dit arrest betrekking op het bijzonder specifieke geval van een vrouw die het slachtoffer werd van een zuuraanval vanwege een onbekend persoon van wie zij vermoedde dat het haar ex-echtgenoot betrof. In dit geval werd er een onderzoek geopend, werden er veel maatregelen getroffen en werd er een veelheid aan onderzoeksdaaden gesteld. Waar het EHRM over viel in de betreffende zaak, was het gegeven dat één cruciale onderzoeksdaad niet werd gesteld. Het ging daarbij over het feit dat de autoriteiten in gebreke waren gebleven om op geen gedegen wijze de samenstelling na te gaan en te bepalen van de substantie waarmee de betrokkene werd aangevallen en de substantie die werd gevonden in een container. Daarnaast werd de Albanese autoriteiten in de betreffende zaak verweten dat de laatste beslissing in de zaak van de betrokkene indertijd niet kon worden aangevochten en geen antwoord bevatte inzake de precieze aard van de substantie in kwestie, alsmede dat de betrokkene hoewel zij daarom verzocht geen informatie en documenten kreeg, daardoor zij geen onderzoeksdaaden kon aanvechten, geen bijkomende maatregelen kon vragen en geen schadevergoeding kon bekomen. Omwille van al deze factoren werd er geoordeeld dat de Albanese autoriteiten in deze specifieke zaak geen afdoende reactie hadden geboden op de zuuraanval. Hoe deze rechtspraak van toepassing zou kunnen zijn op de concrete situatie van verzoeksters of afbreuk zou kunnen doen aan de veelheid aan hoger gedane, concrete vaststellingen inzake de door hen aangevoerde feiten en gebeurtenissen, kan niet worden ingezien. Evenmin kan uit dit arrest worden afgeleid dat de bescherming geboden door de Albanese autoriteiten doorgaans of in het algemeen niet afdoende zou zijn.

Zulks kan evenmin worden afgeleid uit de landeninformatie waaruit verzoeksters citeren en die zij bij het verzoekschrift voegen. Deze informatie is namelijk deels dezelfde als, ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat er in Albanië nog huiselijk geweld, geweld tegen vrouwen en corruptie plaatsvinden, dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn en dat er, onder meer op het vlak van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, nog vooruitgang te boeken is, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoeksters op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeksters zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, opnieuw en verdere toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeksters laten de bestreden beslissingen voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de pogingen tot aanranding door uw vader en het huiselijk geweld dat u onderging door uw exechtgenoot (CGVS I, p. 4-6, 11-12), dient vastgesteld te worden dat u deze zelf niet aanhaalde als asielmotieven (CGVS I, p. 11). Bovendien blijkt uit niets dat u voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de zoals hierboven omschreven in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Wat betreft de problemen met uw vader – wiens pogingen hiertoe stopten in 2016 (CGVS I, p. 5) – blijkt uit uw verklaringen dat u nooit naar de politie ging omdat u zich schaamde (CGVS I, p. 5-6). Dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Voor wat betreft de problemen met uw ex-echtgenoot blijkt uit uw verklaringen dat zowel u als de artsen die u verzorgden een aangifte konden doen bij de Albanese politie en dat uw ex-echtgenoot in 2016 veroordeeld werd voor huiselijk geweld (CGVS I, p. 11). U bent sinds 2017 ook wettelijk van hem gescheiden (CGVS I, p. 4).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeksters deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind. Verzoeksters formuleren in het voorliggende verzoekschrift bovendien andermaal geen enkele concrete en actuele vrees ten overstaan van de vader van eerste verzoekster en/of de vader van tweede verzoekster. Evenmin reiken zij ook maar één concreet gegeven aan waaruit kan worden afgeleid dat zij bij eventuele of mogelijke problemen met één van hen geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, bescherming die blijkens het voorgaande weldegelijk beschikbaar is in hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan dan ook geenszins worden aangenomen dat verzoeksters zouden “behoren tot verschillende risicogroepen” en “geen enkele bescherming van de autoriteiten” zouden kunnen genieten.

De benevens de reeds hoger besproken stukken en documenten door verzoeksters neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen ‘documenten’ in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeksters overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien deze door verzoeksters niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier niet betwist. De documenten aangaande het optreden van de autoriteiten (gemeente/sociale diensten/politie/parket/rechtbank) ondersteunen enkel voorgaande vaststellingen inzake de voor u beschikbare beschermingsmogelijkheden. Dat u het slachtoffer werd van seksueel geweld, zoals weergegeven in de berichtgeving opgenomen op de USBstick staat op zich niet ter discussie. Wat betreft de brief van uw advocaat en het antwoord op het verzoek om inlichtingen, dient vastgesteld te worden dat u vervolgens op het Commissariaat-generaal uitgebreid de tijd gegeven werd om uw asielmotieven omstandig toe te lichten. Bijgevolg zijn deze documenten niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De brief van uw psycholoog werd reeds hierboven besproken. Psychologische problemen op zich ressorteren bovendien niet onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Uit de verklaringen van uw moeder en de documenten van uw vader blijkt trouwens dat u in Albanië toegang had tot psychosociale steun (CGVS M. (...) III, p. 12).

(...)

Uw documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, deze van uw kinderen noch uw scheiding worden hier betwist. De brief van de psycholoog werd reeds besproken. Wat betreft de brief van uw advocaat op het verzoek om inlichtingen, dient vastgesteld te worden dat u vervolgens op het Commissariaat-generaal uitgebreid de tijd werd gegeven om uw asielmotieven toe te lichten. Bijgevolg zijn deze documenten dan ook niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.”

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoeksters geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeksters met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.8. Verzoeksters tonen voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel door verzoeksters niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT